

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Офіційно

Україна і Сербія: погляд у майбутнє з позиції історії

СТОР. 2—3

Нові імена

Гран-прі здобув Писарєв-молодший

СТОР. 8

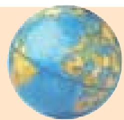
Продовження теми

Беззуба влада

СТОР. 13

№ 62 (5062) СЕРЕДА, 6 КВІТНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Експерти радять розвивати інформаційне суспільство

Міжнародна неурядова громадська організація «Європейська медіа платформа» пропонує владі та громадськості разом з експертами підписати меморандум щодо пріоритетності розвитку в Україні інформаційного співтовариства. Крім того, час кодифікувати законодавство в інформаційній сфері.

«Для України розвиток інформаційного суспільства є важливим, і для цього необхідно створити всі умови», — цитує президента цієї організації, екс-співдоповідача Парламентської асамблеї Ради Європи по Україні Ханне Северинсен «Інтерфакс-Україна».

Напередодні під час зустрічі в рамках проекту «Європейський досвід» Северинсен прокоментувала журналістам останні події навколо справи Гонгадзе. «Я не думаю, що цю справу доведуть до кінця», — наводить її слова інформагентство «Ліга». На думку Х. Северинсен, останні події навколо розслідування є спробою нинішньої влади довести, що не тільки опозиція може виступати звинувачуваною стороною.

Пийте, люди, молоко, поки воно є

В Україні спостерігається спад виробництва молочної продукції та падіння поголів'я дійної череди. Про це на прес-конференції у вівторок розповів президент Спілки виробників харчової промисловості Олег Юхновський. За його підрахунками, кількість корівок щороку скорочується на 2—3%.

СТОР. 7

Звіряче вбивство в головному управлінні міліції

З початку року в стінах харківської міліції вже загинуло три людини. Останній, найрезонансніший злочин, стався днями не в якомусь віддаленому райвідділі, а в центрі Харкова, у Головному управлінні МВС. Прокуратура Харкова порушила кримінальну справу й шукає свідків затримання і побиття ні в чому неповинної людини, унаслідок чого вона отримала травми, несумісні з життям, і померла в лікарні «Швидкої допомоги». Вражає те, що «допит із тортурами» вели, а потім і спритно заміталисліди «менти», які не загрузли від щоденного спілкування з кримінальним світом, а зовсім ще юні нібито вартові закону, надія й майбутнє української міліції...

СТОР. 14

Спрощується порядок отримання державної допомоги на дитину

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 квітня

У Верховній Раді створено нове міжфракційне депутатське об'єднання «Молодіжний вибір» — про це на початку пленарного засідання повідомив головуючий Перший заступник глави парламенту Адам Мартинюк. Заяви про входження до депутатського об'єднання написали 24 депутатів, а його співголовами обрано Андрія Пінчука (Партія регіонів), Андрія Давиденка («НУ—НС») та Євгена Царькова (КПУ).

Сергій Веліжанський, Євген Кирильчук.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Григорій Маньковський, Сергій Андрос.

Народні обранці ухвалили низку законопроектів у першому читанні. Зокрема, законопроектом про передачу, примусове відчуження або вилучення майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану передбачається законодавчо визначити механізм цієї процедури. Примусове відчуження або вилучення майна у вищезгаданих екстрених випадках може здійснюватися за рішенням військового командування, погодженим з державними адміністраціями або виконавчим органом місцевої ради та Радою Міністрів Автономної Республіки Крим. І лише у місцевостях, де ведуться бойові дії, примусове відчуження або вилучення майна пропонується здійснювати за рішенням військового командування без погодження з органами державної влади.

СТОР. 4

Інші фото з цієї події шукайте у фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

ПОДІЇ

Третина підприємств знизила зарплати працівникам

Попри загальне підвищення мінімальної зарплати, багато потужних підприємств Запоріжжя знижують платню своїм працівникам. За словами запорізького міського голови Олександра Сіна, на це вказують надходження податків з фізичних осіб, які знизилися і вийдуть на рівень четвертого кварталу 2010 року тільки у такому ж кварталі поточного року. Розв'язання проблеми міський голова бачить «у розмові з кожним із директорів». З другого боку, коли не брати до уваги державні підприємства, то у Запоріжжі активно знижуються зарплатні борги. Це додає хоч трохи оптимізму у ситуації, коли ціни і тарифи ростуть як на дріжджах, а зарплати, навпаки, поволі «тануть», **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Тисячі учнів залишилися без сніданків

До корпункту нашої газети на Рівненщині надходить чимало звернень із Березнівського району. Батьки стривожені: їхніх дітей з 1 квітня не годують у школі (пільги на безплатне харчування школярам дає чорнобильське законодавство). Досі, кажуть вони, такої проблеми не було. Харчування дітей здійснював Комбінат громадського харчування Березнівської райспоживспілки. До речі, згадана райспоживспілка — одна з кращих не лише на Рівненщині, а й в Україні. Проблема ж з'явилася після того, як Міністерство соціальної політики провело тендер, який виграла дніпропетровська фірма «АВІКА», що й мала б годувати дітей на далекій від Дніпропетровська Рівненщині. Які аргументи переконали міністерство доручити цю справу «АВІКА», наразі невідомо. Тим часом 10,6 тисячі школярів Березнівського району — без учнівських сніданків та обідів. Як з'ясувалось, аналогічна ситуація і в інших постраждалих унаслідок аварії на ЧАЕС районах Рівненщини, **інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

КОРОТКО

■ За березень ціни на плодоовочеву продукцію зросли на 13% **(газета «Дело»).**

■ Тридцять відсотків пального, що реалізується на українському ринку через АЗС, є неякісним, — **Держспоживстандарт («РБК-Україна»).**

■ Селекціонери Інституту рису НААНУ створили нові вітчизняні сорти цієї культури (Онтаріо, Адмірал, Серпневий і Преміум), які за врожайністю не поступаються світовим зразкам, **повідомляє наш власкор Василь ПІДДУБНЯК.**

■ На Повурському авіаполігоні (Волинь) загинуло двоє шукачів металобрухту, **інформує наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**

■ Запоріжжя оговтується після негоди: минулих вихідних потужний вітер (30 метрів на секунду) повалив півсотні дерев, а в області залишив без струму 10 населених пунктів, **передає наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Прем'єр-міністр РФ Володимир Путін відвідає Київ 12 квітня («Інтерфакс-Україна»)

Ми відчуваємо спорідненість

Таку думку Голова Верховної Ради України Володимир Литвин висловив під час зустрічі з Головою Уряду Автономного краю Воєводина Бояном Пайтичем, котра відбулася в рамках його офіційного візиту до Республіки Сербія.

Під час зустрічі Б. Пайтич підкреслив, що наші країни мають традиційно дружні взаємини, наголосивши, що традиційно і національні, і культурні зв'язки «зосереджені в регіонах».

За його словами, «більшу частину українсько-сербських торговельних відносин сконцентровано саме у Воєводині»: 90% товарів експортного призначення Україна отримує з Автономного краю. На переконання Б. Пайтича, сфер, в яких можлива співпраця України і Сербії, може бути набагато більше.

Він також повідомив, що у Воєводині проживає 5 тисяч представників українсько-русинської громади. «Українська громада не чисельна, але залишила значний слід у культурному житті Воєводини, і адміністрація краю робить усе можливе, щоб українська громада зберегла свою національну та культурну ідентичність, зокрема, сприяє друку україномовних видань та створенню телепрограм», — сказав Б. Пайтич.

В. Литвин, у свою чергу, висловив вдячність керівництву Воєводини за те, що представники української громади відчувають себе повноправними громадянами Сербії, «відчувають себе дуже комфортно».

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у Белградському університеті.

«Ми відчуваємо не лише історичну, а й сучасну спорідненість», — підкреслив він. В. Литвин нагадав, що після Чорнобильської трагедії більш ніж дві тисячі українських дітей були оздоровлені в Сербії. «Подібна трагедія нагадує, наскільки треба діяти відповідально, враховуючи, що світ крихкий», — сказав Голова Верховної Ради.

Б. Пайтич попросив В. Литвина передати запрошення бізнесменам України відвідати Новосадівський сільськогосподарський ярмарок, який відбудеться у травні ц. р. і є найбільшим у Європі. Він зазначив, що Україна і Сербія мають не лише спільні інтереси у торговельно-економічному співробітництві, а й схожі засоби ведення сільського господарства через однакову структуру землі.

Також Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з керівництвом та активом організацій українсько-русинської громади Сербії.

☞ ДОВІДКОВО

Під час зустрічі представники діаспори наголошували, що влада Сербії повною мірою забезпечує збереження національної української самобутності та ідентичності українсько-русинської громади. Зокрема, у Сербії діють сім самодіяльних товариств, видається газета «Рідне слово», дитячий часопис «Соловейко», виходять теле- та радіопрограми українською мовою.

Керівник українського парламенту висловив переконання, що запровадження безвізового режиму між Україною та Сербією сприятиме розширенню контактів між нашими народами. За словами В. Литвина, оскільки Сербія має безвізовий режим з країнами-членами Євросоюзу, дія відповідної українсько-сербської угоди поширюється і на відносини України з країнами ЄС.

Учора Голова Верховної Ради В. Литвин взяв участь у церемонії відкриття у галереї бібліотеки м. Белград фотовиставки, присвяченої 25-й річниці Чорнобильської трагедії. Він висловив вдячність організаторам виставки «з огляду на те, що Чорнобиль, чорнобильська біда залишилися з нами назавжди, на те, що, на превеликий жаль, висновків з цієї трагедії світ не зробив».

Голова Верховної Ради нагадав, що з 19 по 26 квітня ц. р. у Києві відбудуться міжнародні заходи, присвячені 25-й річниці Чорнобильської трагедії, і висловив сподівання, що в ці дні буде остаточно вирішено питання про виділення коштів на добудову нового об'єкта «Укриття».

Чорнобиль, на думку В. Литвина, має стати науковим центром, де б працювали науковці з усього світу, займаючись попередженням та виробленням шляхів подолання подібних катастроф.

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Україна і Сербія:

Глобалізація сучасних міжнародних відносин ставить перед вченими і практиками низку нових проблем і міжнародного, і національного характеру. Як далі розвивати співробітництво зі світовим співтовариством і не втратити свою національну ідентичність, іншими словами — як знайти своє місце в світовій «павутині», характер розбудови якої дедалі більше набирає елементів хаотичності? З ким будувати свої відносини на пріоритетній основі, з ким на звичайних засадах, а в яких випадках, може, доцільніше сказати й про свій нейтралітет, неприєднання чи навіть відчуження. Ці та інші подібні питання стоять сьогодні на порядку денному перед багатьма країнами, й вони мають їх вирішувати вже нині. На кого слід сподіватися, а кого, може, доцільніше не помітити, з ким розвивати братерські відносини, а з ким дружні чи просто взаємовигідні, а від чиїх пропозицій краще відмежуватися.

Ще ніколи міжнародні відносини не відігравали такої ролі в житті кожної держави, як це відбувається сьогодні. Марксове визначення їх як «вторинних», «третинних», думаю, варто переосмислити. У складній системі універсальних, регіональних, партикулярних, локальних відносин двосторонні взаємини відіграють чи не визначальну роль. За їх відсутності не можна розбудувати належним чином ні регіональні відносини, ні визначитися зі своїм місцем в універсальних системах міждержавних і недержавних стосунків. Саме тому кожна країна сьогодні, як ніколи, плекає свої двосторонні відносини, звертає увагу на позитивне і негативне в їхній історії; визначає нові плани й можливості на перспективу.

Україна в цьому сенсі не є винятком. Ми сподіваємося на наших друзів і зближуємося з ними, аби піднести наші відносини до рівня братерських; ми звертаємося до тих, з ким не мали взаємин раніше, щоб розвивати їх на дружньому рівні, а якщо з'являється у когось бажання нас просто використати, пробуємо переконати, що такі відносини не для нас, що це вчорашній рівень співробітництва, до якого краще не повертатися.

Українсько-сербські взаємини в цьому контексті мають свої особливості та переваги. Не багато таких народів, як сербський, з яким український народ має таку глибоку історію взаємостосунків. Ми не мали спільних кордонів, але мали багато спільного в нашій культурі, слов'янській ідеології, в наших звичаях. У наших відносинах дуже мало було міждержавних елементів, але наші народи завжди жили життям родичів, які походять від одних батьків. Наша історія — історія індивідуальних, сімейних, колективних, інших суспільних відносин на різних рівнях і з різних напрямів: мови і літератури, мистецтва і театру, науки і освіти. Паростки наших добрих взаємин проростали навіть там і тоді, де і коли правителі над нами не були в цьому зацікавлені.

Найдавніші контакти між українцями та сербами сягають праслов'янських часів. Чимало дослідників історії сербів говорять про їхню прабатьківщину, яка розташовувалася на території сучасної Західної України. Але тут важливо говорити не так про прадавню спільність кордонів між нашими народами, чи точніше тими племенами, на етнічній основі яких вони формувалися, як про те, що ми мали (і це вже науково доведено) спільні духовні, культурні, мовні, правові, загалом історичні цінності й надбання.

Наші народи, вже позбавлені спільних кордонів, закріплювали свої майже тотожні устремління розвитку, коли в одного з'являлася «Руська правда», а в іншого — «Законник Стефана Душана» (прийнятий на два століття пізніше).

Скажімо, в «Законнику» йдеться в п. 54: «І якщо серб вилає властеля (володар, феодал), хай заплатить 100 перперів»; у «Руській правді»: в п. 4 (Коротка редакція) йдеться про те саме, тільки платити треба було в іншій валюті — «то 12 гривен за образу». Або така норма «Руської правди», яка і сьогодні актуальна для національних судових систем, і яка так сформульована в «Законнику Стефана Душана»: «п. 84 Хай не буде ніяких судових оплат, ні за котел (вид ордалії), ні за виправдання; виправданий не дає суддям ніякої оплати за виправдання; оплати за поруку хай не буде на суді, (рівно як і хай не допускається) наклепу, ні самочинства, а лише хай судяться згідно закону» і т. д.

Скептик-правознавець може сказати: пояснити таку подібність не важко — типові відносини породжують типові норми. Так, подібне можемо знайти і у варварських правдах більш раннього періоду, як тільки відповідні народи досягли такого рівня розвитку: «Вестготській» (видана в 654 р. королем Реккесвінтом), «Салічній» (складена в кінці V — початку VI ст., побутує думка, що за ініціативою Хлодвіга I), «Рипуарській» (створена в VI—VII століттях, але вважається, що основна частина напрацьована за період короля Дагоберта, 629—639 роки) та ін. Все це так, але давайте уважно порівняємо «Руську правду» і «Законник Стефана Душана», і хочеться, перефразувавши поета, сказати: «Тут один дух, тут братами-слов'янами пахне».

Не потрібно витрачати багато зусиль, щоб зрозуміти: історії наших народів мають дуже багато спільного. Різницю можна знайти хіба що в часі та певних аспектах розвитку. У сербів легендарні князі-жупани Властимир (836 — 843 роки) і Петро Гойнікович (892 — 917 роки), які взяли курс на об'єднання сербських племен; у нас ту саму мету поставили перед собою не менш легендарні для нас князі Аскольд (? — 882 р.), Дір (? — 882 р.) і Олег (? — 912 р.), для яких метою життя було об'єднання східнослов'янських племен. У сербів Стефан Немань (1165 — 1195 роки) перетворив Сербію на велику державу, у нас цього добився Володимир Великий (980 — 1015 роки). Вони мають свого талановитого законодавця і державного діяча — Стефана Душана (близько 1308 — 1355 роки), ми пишаємося Ярославом Мудрим (1019 — 1054 роки). Навіть сумні сторінки історії нагадують нам про спільність. У них після смерті Стефана Душана царство почало розпадатися на уділи, у нас після смерті Ярослава Мудрого почався поділ Руських земель. Ці процеси ослаблювали країни, роблячи їх малопридатними до оборони. На сербів пішли турки-османи, ми потрапили під татаро-монгольське іго.

Спільність доброго і поганого в наших історіях не слід сприймати тільки як звичайну паралельність, позбавлену спільних зв'язків. Українська і сербська історії свідчать про протилежне. Понад тисячолітня історія наших народів показує їх постійне прагнення один до одного, намагання будувати взаємні відносини та співпрацю.

Звичайно, в період відсутності незалежної державності важко здійснювати пряме співробітництво. Але на ринках Стародавнього Києва не дивно було зустріти серба-купця, як і в Сербії купця з України. Релігійні та культурні контакти між нашими народами почали зростати в XIV й наступних століттях, хоч давалися важко, нерідко з трагічними результатами. Ще в XVII столітті за контакти між нами доводилося платити життям. Ми пам'ятаємо про зустріч на початку 1654 року сербського патріарха Гавриїла з Б. Хмельницьким на українській землі, як і те, що після повернення на батьківщину його стратили турецькі власті.

У реєстрі Війська Запорозького зустрічаємо чимало сербів. Б. Хмельницький направляв до сербів своїх ченців з тим, щоб вони закликали їх та інших слов'ян підніматися на повстання. Знову ж таки документи свідчать: Стамбульський султан, який пережив кризу у венеціанській війні, страшенно нервував після поінформування про зв'язки сербів та інших поневолених ним народів з українським гетьманом.

Дипломатичні джерела періоду Б. Хмельницького свідчать про те, що серби вели перемовини з ним на предмет війни Війська Запорозького з «турецьким царем». Самі вони допомагали нам у визвольній боротьбі українського народу середини XVII століття. З цього приводу історик українського козацтва Д. Яворницький зазначав, що серби, як й інші представники слов'янських народів, своїм перебуванням на Січі підкреслювали той факт, що сила всіх слов'ян — в єдності між собою.

Не гірші були стосунки із сербами і в наступників Б. Хмельницького. Сербських воїнів підносили до когорти найвідданіших козаків гетьмана І. Виговського, який у 1658 році призначив брацлавським полковником їхнього ватажка Івана Сербина. Чимало осіб сербського походження було і в почті Ю. Хмельницького.

У період гетьманату Данила Апостола мова вже йде про формування спільних україно-сербських полків. Історичні матеріали свідчать, що в 1727 році в Україні у складі гусарського полку були серби і вони воювали проти турків у війні 1735—1739 років, разом із українцями вони брали Акерман 1770 року, а у війні з турками 1768—1774 років воювали в так званих гусарських полках: Охтирському, Сербському і Харківському.

Утім, співробітництво українців із сербами не було однобічним. Наші співвітчизники намагалися посильно допомагати сербським братам в їхній боротьбі з османами. Особливо у цьому напрямі активною була українська церква.

Керуючись прагненнями сербського народу, митрополит Київський Іова Борецький закликав у 1625 році створити антитурецьку лігу європейських народів, щоб звільнити болгар, сербів, інші балканські народи від турецького ярма. На прохання сербських діячів церкви, та й за власною ініціативою, українські діячі освіти і культури виїжджали до Сербії вчителювати, займатися малярством, релігійним проповідництвом. Організовані з їхньою допомогою школи перетворювалися на своєрідні культурно-освітні центри. Тісні взаємини підтримувалися завдяки особистим контактам сербських митрополитів (М. Петровича, В. Йовановича та ін.) із Києво-Могилянською академією, яка не тільки допомагала в організації шкіл, а й відправляла кваліфікованих педагогів, підручники, релігійні твори церковнослов'янською мовою та ін.

Такі контакти двох народів спричинили різкий супротив з боку їхніх окупантів, і в агресивно налаштованих сусідів.

Україна, з огляду на її географічного розташування, була, умовно кажучи, посередницею співробітництва східноєвропейських народів із балканськими слов'янами. Боротьба українських козаків із кримськими татарами і турками, якщо й не була переможною, то до певної міри відволікала останніх від жорсткішого поневолення балканських народів. Звичайно, це не проходило просто так, а досить часто ставало причиною набігів на українські землі. Не в кращій ситуації були й серби, визвольна боротьба яких спричинила ще агресивнішу протидію, змушуючи їх до еміграції. Українська земля завжди радо приймала сербських патріотів. Їм не тільки виділяли добрі наділи для забудови, а й надавали необхідні будівельні матеріали, вкрай необхідні речі для облаштування, виплачували оклади згідно з чином, встановлювали пільгові строки з оподаткування.

Оскільки це був час, коли українські поселення перебували в напіввоєнному стані, коли в будь-який момент можна було чекати агресора у своїх степах, то й формували вони свої напіввоєнні поселення. Дуже швидко звикли до такого режиму і сербські іммігранти. Переселившись в Україну, серби формували свої гусарські полки (наприклад, у 1728 році в місті Торі, тепер Слов'янськ), а такі з них, як Панта Божич, І. Албанез, М. Мілорадович та інші, керували навіть полками Війська Запорозького і за добру службу одержували від гетьмана І. Скоропадського у власність села. В 50-ті роки XVIII століття таке переселення сербів в Україну вже набуло масового характеру. Скажімо, в 1751 році тільки з Австрії переселилися в Україну 419 осіб, наступного року їх прибуло ще кілька сотень. Вони утворювали поселення, яким давали свої назви: Нова Сербія, Слов'яно-Сербія та ін. Як стверджують дослідники, лише в Слов'яно-Сербії на 1764 рік кількість таких переселенців сягала 10 тисяч осіб.

Сербські роди міцно вкорінювалися в Україні і ставали такими само правителями, як і місцеві. Наприклад, з роду Мілорадовичів Україна знає своїх генералів, очільників величезних територіальних намісників (наприклад, Чернігівського), губернаторів, генеральних суддів, провідників дворянства, видатних вчених. На жаль, царська Росія після знищення Війська Запорозького в такий само спосіб ліквідувала і сербські поселення, штучно перемішавши їх новими поселенцями, в тому числі німцями, шведами та ін.

Чорнобиль, на думку В. Литвина, має стати науковим центром, де б працювали науковці з усього світу

погляд у майбутнє з позиції історії

Поряд із переселенням в Україну сербських учасників війн проти Туреччини та Австрії, сюди рушили й сербські купці. Митні книги України свідчать, що вони провозили через митниці в Васильківі, Трипіллі, Безрадичах, Мотовилівці та ін. здебільшого дьоготь, вина, сінокісні коси, а купували ліс, інші товари. Вони створювали свої торговельні контори в Ніжині, Полтаві, Миргороді та інших українських містах. Такі контори (деякі сягали кількох десятків купців) організовували торгівлю чавуном, металевим посудом, цвяхами, мануфактурними товарами, худобою; ввозили в Україну бавовняний папір, вовну, прянощі, бакалію.

Найбільш успішно й ефективно розвивалися наші культурні зв'язки, які своїми початками сягають X—XI століть.

Тут можна вказати на створення у 1246 році сербським монахом Доменіаном своєї праці з використанням роботи київського митрополита Іларіона «Слово про закон і благодать» (після 1051 року), як і на внесення в сербські церковні збірники XIII—XIV століть творів давньоруських проповідників: Кирила Туровського, Феодосія Печерського; переписування в сербських списках «Синаксара» житія давньоруських святих.

Нерідко захоплення культурою іншого народу спонукало до переселення на його землі. Як приклад можна навести переселення Г. Цамблака, Кіпріана, П. Логофета та ін. Зі свого боку українські церковні діячі перебували під впливом житій сербських діячів (у XV—XVI століттях дуже відоме було житіє сербського царя Стефана Дечанського).

Починаючи з XVI століття через утиски на батьківщині в Україні з'являються сербські монахи, які зупиняються в Києві, Львові, Чернігові, інших містах. Вони сприяють обміну друкованими і рукописними книгами (переважно на релігійну тематику: «Учительне евангеліє», «Апостол» та ін.).

З другої половини XVIII століття зростає культурний обмін між сербами та українцями. Багато сербів вирішили здобути освіту в Києві і Харкові, а українців зацікавила освіта сербів. У сербських навчальних закладах популярними були українські твори: граматика М. Смотрицького і «Первое учение отроком» Ф. Прокоповича; а в українців не менш популярними були твори сербських письменників: Д. Обрадовича, Е. Янковича, І. Мушкатеровича та ін., які вже почали писати не старослов'янською, а власне сербською мовою.

У сорокові роки XVIII століття на прохання сербського митрополита В. Йовановича до Київської академії приїжджають на навчання серби Арсеній Стойков, Табук, Г. Живойнович, Н. Ніколаєвич та ін., а з Києва до Сербії виїхали українські вчителі, які працювали в Карловцях, Белграді, Вуковарі та інших містах.

Співробітництво з Києво-Могилянською академією дуже швидко дало відчутні результати. Один з її вихованців Е. Козачинський став видатним драматургом світового значення, власне він започаткував «національну сербську драматургію» (деякі свої твори він написав, ще перебуваючи в Києві, а деякі з них зберігаються у фондах стародруків та рукописів ЦНБ імені В. Вернадського НАН України). Вплив Е. Козачинського на творчість Й. Поповича, Б. Нушича, П. Добриновича, інших сербських діячів драматургії і театру безсумнівний.

Зростання культурного обміну між нашими народами сприяло тому, що чимало сербів відмовлялися вчитися в університетах Австрії, Німеччини, Італії, Франції, віддаючи перевагу Києво-Могилянській академії. Так з'явився цілий пласт, який поєднує наші культуру й освіту. З одного боку, її представляли М. Смотрицький, Л. Баранович, Т. Прокопович та ін., а з другого — В. Йованович, А. Стойков, С. Конгаревич та ін.

З утворенням університетів у Харкові, Києві, Одесі та інших містах в них з'являлися сербські студенти. У Київському університеті вони навчалися на історико-філологічному, юридичному, медичному, інших факультетах. Лекції Д. Менделеєва, І. Мечнікова, М. Скліфосовського, інших видних учених сербські студенти слухали в Новоросійському університеті. Свою освіту вони здобували в Харківському університеті, Вищих жіночих курсах у Києві і Одесі, Львівському і Чернівецькому університетах та інших учбових закладах України.

Списки таких сербських студентів стають ще поширенішими, коли візьмемо до уваги матеріали архівів Чернігівського, Харківського, Переяславського та інших колегіумів.

Відчутний внесок сербів і в розвиток української науки та освіти. Так, наприклад, вони брали активну участь у становленні педагогічної і науково-дослідної діяльності Харківського університету. Його ректором у 1807—1808, 1811—1813 рр. обирався знаний вчений, серб за походженням, Опанас Стойкович, який у харківський період своєї наукової діяльності опублікував праці «Про повітряні камені та їх походження» (1807), «Основи умоглядної та експериментальної фізики» (1809), «Про охорону себе від ударів блискавки в усіх життєвих випадках» (1810), «Система фізики» (1913), «Основи фізичної астрономії» (1813), «Основи фізичної географії» (1813). 1814 р. серб Андрій Дудрович захистив у Харківському університеті докторську дисертацію «De philosophiae genuino conceptu nec non necessitate ejus absoluta» («Про істинне поняття філософії і абсолютну необхідність її»), здобув посаду ординарного професора (1819), був деканом та ректором (1829—1830) університету.

Перебування на території Сербії українських культурно-освітніх діячів, митців, письменників, чисельної української громади залишило нетлінний слід в історії у вигляді численних пам'яток, пам'ятників, творів.

Не менш активно розвивалися наші контакти в галузі образотворчого мистецтва. Тут взаємовплив був настільки інтенсивний, що деяких авторів сьогодні важко визначити: хто вони більше — митці сербського чи українського мистецтва.

У буремні двадцяті роки XX століття українсько-сербські відносини пройшли нове випробовування на міцність. Спочатку сербські воїни і революціонери воювали за інтереси українців, а потім Сербія надала в себе притулок багатьом українським емігрантам. При цьому слід сказати, що ми були настільки однакові, що в однаковій мірі й воювали — хто за соціалізм, а хто за буржуазну перебудову. Нам допомагали Н. Груловић, Г. Чолич, Л. Манойлович, О. Дундич, десятки, сотні, тисячі сербських героїв. В Україні вони почували себе, як дома. Тут вони створювали свої організаційні структури («Комітет дисидентів», наприклад), тут вони видавали свої газети («Земля і слобода» та ін.), тут вони будували свої сім'ї і своє нове життя.

У той же час серби люб'язно прийняли у себе українців (більшість із них, щоправда, використали їхню країну як транзит, переїхавши згодом до Франції, США, Канади, інших країн, де вже існувала міцна українська діаспора). Серед них бачимо таких наших співвітчизників, як М. Чубинський, В. Науменко, Є. Спекторський та ін. Всього, за деякими підрахунками, з України до Сербії емігрували понад двадцять тисяч співвітчизників. За період двадцятого століття цей показник збільшився майже вдвічі.

Вони тут стали визнаною національною меншиною, беруть участь у діяльності державних органів і громадських організацій, створюють українські культурні ради, свої товариства, етнічні мистецькі і самодіяльні колективи, спортивні об'єднання, здійснюють видавничу діяльність, підтримують різноманітні контакти з Україною.

Аналіз історії українсько-сербських відносин переконує, що наше співробітництво розвивалося, за винятком міждержавного характеру, практично безперервно і з усіх сфер життя: політики, економіки, права, у сфері мови і літератури, релігії, філософії, живопису. Іншими словами, ми сьогодні не започатковуємо наше співробітництво, ми його продовжуємо, але вже на новому етапі. Правда, бажано, щоб воно було ще інтенсивнішим. Перш за все хотілося звернути увагу на міждержавний рівень взаємин, який для наших незалежних держав є порівняно новим етапом співробітництва.

Відносини між державами можна оцінювати за кількістю двосторонніх зустрічей на вищому рівні. Дипломатичні відносини на рівні посольств між Україною і Союзною Республікою Югославією (СРЮ) були встановлені 15 квітня 1994 року. Маємо за ці 17 років сім зустрічей президентів. На перший погляд, це немало, але слід взяти до уваги, що 5 зустрічей із 7 були швидкоплинними, являючи собою розмови під час колективних заходів сесії Генеральної асамблеї ООН, саміту глав держав Центральної Європи, урочистих церемоній, на які прибували глави держав. У січні 2001 року відбувся робочий візит Президента України Л. Кучми в Белград, у ході якого проводилися переговори з президентом СРЮ В. Коштуницею, а в листопаді 2003 року офіційний візит до Києва зробив президент Сербії та Чорногорії С. Марович. Відсутність прямих контактів між главами держав впродовж 2004—2011 рр. не можна назвати нормальним явищем. Адже сторони готуються до таких контактів заздалегідь, опрацьовують різноманітні документи та угоди про співробітництво, які закладають основу для поглиблення контактів у різних сферах життя.

Дефіцит спілкування на найвищому рівні певною мірою компенсувався контактами нижчого рівня. Можна вважати, що Україна і Сербія вже заклали договірно-правову базу двосторонніх відносин. На початок 2011 р. є чинними 63 документи, з них 4 міждержавних, 20 міжвідомчих, 8 міжрегіональних тощо. Можна сказати, що ми маємо оптимально напрацьовану міжнародно-правову базу в регулюванні наших відносин. Тут можна послатися як на міждержавні угоди періоду Радянського Союзу і Югославії, так і після існування цих держав, зокрема, договір про дружбу, взаємну допомогу і співробітництво; про правову допомогу у цивільних, сімейних та кримінальних справах; торговельну угоду; обмін нотами про встановлення дипломатичних відносин між нашими країнами.

Ми уклали серію міжнародних угод міжурядового характеру: про міжнародне автомобільне сполучення, про взаємні поїздки громадян, про повітряне сполучення, про створення міжурядової Комісії з питань торгово-економічного та науково-технічного співробітництва; угоду про торгівлю і економічне співробітництво і про військове співробітництво; про взаємне сприяння та захист інвестицій, а також про співробітництво в галузі освіти, культури та спорту; про уникнення подвійного оподатковування стосовно податків на доходи і капітал; про співробітництво в галузі охорони здоров'я та медичної науки; стосовно науково-технічного співробітництва і співробітництва в галузі попередження надзвичайних ситуацій та ліквідації їх наслідків; про військово-технічне співробітництво і співробітництво в галузі туризму; про безвізові поїздки власників дипломатичних, службових паспортів і про навність між нами принципу взаємності щодо отримання права власності на нерухомість, консульську конвенцію та інші угоди.

Наші міжвідомчі угоди зачіпають такі сфери діяльності, як: співробітництво в галузі спорту, стандартизації, співробітництво між нашими торгово-промисловими палатами на загальнодержавному рівні і на регіональних рівнях, зокрема: Закарпаття і м. Сомбор, Закарпаття і м. Новий Сад, Рівного і Лесковац, Черкас і Пожаревац, Києва і Белграда; Києва і Воєводини; співробітництво між державними архівами, національними академіями, телерадіокомпаніями, між Київським університетом права НАН України і Нішським університетом, між Інститутом держави і права НАН України і юридичним факультетом Нішського університету, Харківським національним університетом і Белградським університетом, на рівні Міністерств культури і туризму, про міжпарламентське співробітництво, план взаємних консультацій між Міністерствами закордонних справ та ін.

Маємо ряд міжрегіональних угод, зокрема, такі як: Хартія про побратимство між м. Хмельницький і м. Бор, про співробітництво між Міською державною адміністрацією м. Київ і мерією м. Белград, договір про економічну, науково-технічну, культурну і гуманітарну співпрацю між м. Калуш і м. Бачка Паланка, протокол про наміри сприяння двосторонньому співробітництву між Чортківським районом і Общиною Кула, угода про співробітництво між містами Львів і Новий Сад, угода між Київською обласною державною адміністрацією України та Автономним Краєм Воєводина про торговельно-економічне, науково-технічне і культурне співробітництво, угода про співпрацю м. Бучач і общиною Врбас, між м. Черкаси і Пірот та ін.

Напрацьовано ряд меморандумів, зокрема: між нашими урядами — про заходи, спрямовані на лібералізацію взаємної торгівлі, про взаємоморозуміння між Морською адміністрацією Югославії та Міністерством транспорту України про визнання дипломів (сертифікатів) моряків, про співробітництво між нашими Дипломатичними академіями, між Міністерствами закордонних справ про співробітництво в галузі європейської та євроатлантичної інтеграції, між нашими Генеральними прокуратурами про співробітництво у боротьбі з транснаціональною злочинністю та відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, про співробітництво між Тернопільською обласною державною адміністрацією, Тернопільською обласною радою і Національною радою української національної меншини (Сербії) і такий же меморандум між Львівською обласною державною адміністрацією і Львівською обласною радою та Національною радою української національної меншини (Сербії), меморандум про розуміння між Львівською державною телерадіокомпанією та радіо і телебаченням Воєводини та ін.

Між нашими країнами діє ряд протоколів: про міжнародне автомобільне сполучення, про консультації між Міністерствами закордонних справ, Міжурядової комісії з питань торгово-економічного і науково-технічного співробітництва, щодо нашої Консульської конвенції, між Спілкою літераторів Сербії і Спілкою письменників України та ін. На розгляді української сторони перебувають сім запропонованих сербами проектів, з них два — міждержавні, три — міжурядові та два — міжвідомчі. Відповідно сербська сторона опрацювала 16 проектів, у тому числі дев'ять — міжурядових, три — міжвідомчі, чотири — міжрегіональні.

Деякі міжнародні угоди ще напрацьовуються чи чекають на своє затвердження.

Україна вбачає у Республіці Сербія свого надійного партнера, подальше поглиблення співробітництва з яким має бути взаємовигідним, високоефективним і конструктивним.

Обидві країни зацікавлені в тому, щоб їхні громадяни мали можливість знайомитися з історією, культурою, наукою, з різними сторонами життєдіяльності іншої країни безпосередньо. А тому на часі — запровадження безвізового режиму на короткостроковий період.

Ми повинні більше запрошувати студентів, викладачів і вчених Сербії у вузи України і наші академічні інститути: на стажування, на навчання, для спільного виконання наукових проектів та ін.

Головним зовнішньополітичним пріоритетом Сербії є вступ до Європейського Союзу. Бути в об'єднаній Європі — такою є і мета України.

В листопаді 2010 р. на саміті Україна — ЄС, що відбувався в Брюсселі, Україна першою з країн поза межами Балкан отримала від Євросоюзу План дій щодо запровадження безвізового режиму для короткострокових поїздок українських громадян до країн ЄС. План дій було розроблено за логікою «дорожніх карт», наданих Сербії та іншим балканським країнам. Від початку 2010 р. Сербія вже має безвізовий режим з Євросоюзом. Це стало результатом великої роботи в різних напрямках — інтегрованого управління кордонами, боротьби з корупцією, нелегальною міграцією, незаконним обігом наркотиків, організованою злочинністю, прийняттям законодавства щодо захисту персональних даних тощо.

Фундаментом, на якому будуються відносини між країнами, є економіка. Товарообіг між Україною і Сербією виказував до світової економічної кризи тенденцію до швидкого збільшення: від 131 млн. дол. США в 2002 р. до 509 млн. в 2007. Після різкого падіння експорту (на 75%) та імпорту (34%) в 2009 р. почалося відновлення масштабів економічного співробітництва.

Основними українськими експортерами в Сербію є металургійні підприємства («Міттал Стіл», «Запоріжсталь», «Дніпроспецсталь», «Азовсталь», Єнакіївський і Макіївський заводи). На другому місці за обсягами продаж перебувають підприємства, що виробляють устаткування для металургії (Новокраматорський машинобудівний завод, «Азовмаш» та ін.). Номенклатура товарів залишається досить вузькою, і тому частка України в сербському імпорті (1,7%) істотно поступається таким важковаговикам, як Росія (13,2%), Німеччина (10,6%), Італія (8,6%), КНР (6,8%). Україна не може успішно конкурувати і з деякими найближчими сусідами Сербії — Угорщиною (5,0%), Румунією (3,5%), Боснією і Герцеговиною (3,5%), Болгарією (3,4%). Щоб нарощувати експорт — основу, на якій тримається динаміка торговельно-економічних відносин, потрібна диверсифікація. Велику роль у цьому відіграє діяльність торгово-промислових палат обох країн. Партнери в економічному обміні повинні орієнтуватися у своїх можливостях і пропонувати один одному найбільш перспективні й вигідні пропозиції, які мають задовольняти попит споживачів і більш-менш урівноважувати обсяги експорту з імпортом. До речі, структура торговельно-економічних відносин України і Сербії перед економічною кризою виглядала зовсім не збалансовано: експорт — 560 млн. дол., імпорт — 88 млн. дол.

Сторони беруть до уваги перекоси в торговельно-економічних відносинах, щоб у післякризовий період налагодити збалансоване економічне співробітництво. Зокрема, 6 жовтня 2009 р. у Белграді були підписані чотири документи:

— Угода між торговельно-промисловими палатами обох країн про створення спільної Українсько-сербської і Сербсько-української ділової ради та її регламент;

— Угода про співробітництво між Сумською торговельно-промисловою палатою і Господарчою палатою м. Панчево;

— Угода про співробітництво між Черкаською торгово-промисловою палатою та Господарчою палатою м. Пожаревац;

— Угода про співробітництво між Рівненською торгово-промисловою палатою та Господарчою палатою м. Лесковац.

Поступово ці угоди наповнюються конкретним змістом. Зокрема, 31 березня 2011 р. Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Сербія Д. Лазич разом із представництвом Сербської торгово-промислової палати в Україні провели у Вінниці зустріч із місцевими підприємцями з метою надання їм інформації про можливості розвитку взаємовигідної торгівлі.

Співпраця в економічній і культурно-гуманітарній сферах стає більш розвинутою за наявності структурованих контактів на регіональному і місцевому рівнях — так званих побратимських зв'язках. На жаль, окрім вказаних прикладів, такого характеру зв'язки між нашими країнами залишаються мало розвинутими. На розгляді перебувають ще три угоди: між Кіровоградською облдержадміністрацією і Нішським округом, між АР Крим і Автономним краєм Воєводина, між Тернопільською облдержадміністрацією і адміністрацією Автономного краю Воєводина. Але в цілому кількість угод про співробітництво на регіональному та місцевому рівнях ще невелика, а рівень співробітництва, як правило, — невисокий. Активізація роботи в цьому напрямі обіцяє непогані результати. Допомогти активізувати побратимські зв'язки може, в тому числі, й українська діаспора в Сербії.

Різні історичні корені сучасної діаспори обумовили її існування у двох організаційних формах. Від листопада 2002 р. існує Національна рада русинської національної меншини, а від травня 2003 р. — Національна рада української національної меншини. Представником русинської меншини є Союз русинів-українців Сербії (член Світової федерації українських лемківських об'єднань). Культурне й освітнє життя українців організовує Товариство української мови, літератури і культури ім. Т. Шевченка «Просвіта».

В активізації суспільно-політичних, економічних і культурних зв'язків між двома братніми народами ключову роль повинні відіграти законодавчі органи обох країн. 5 липня 2010 р. у Києві була укладена Угода про міжпарламентське співробітництво між Верховною Радою України і Народною Скупщиною Республіки Сербія. Переконаний, активний розвиток такого співробітництва дозволить підняти наші взаємини на якісно новий рівень.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 38 Закону України «Про ветеринарну медицину»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до статті 38 Закону України «Про ветеринарну медицину» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 5-6, ст. 53) такі зміни:

1) у частині першій слово «Особи» замінити словами «Юридичні особи та фізичні особи — підприємці»;

2) частини другу - п'яту викласти в такій редакції:

«2. Строк видачі зазначеного у частині першій цієї статті дозволу у разі виконання ветеринарно-санітарних заходів не може перевищувати 30 робочих днів з дати надходження відповідної заяви.

У разі прийняття рішення про відмову у видачі дозволу відповідне письмове повідомлення надсилається юридичним особам та фізичним особам - підприємцям протягом 30 робочих днів з дати надходження заяви про видачу дозволу.

Видача дозволу, його переоформлення, видача дубліката, анулювання дозволу здійснюються безоплатно.

3. Юридичні особи та фізичні особи - підприємці, які проводять заходи із залученням тварин, повинні виставити дозвіл на проведення таких заходів на видному місці за місцем проведення.

4. Дозвіл видається на строк проведення заходу, але не більш як на 30 днів.

5. Підстави для переоформлення та видачі дубліката дозволу встановлюються Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ

м. Київ,
15 березня 2011 року
№ 3131-VI

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін» до статті 2 Закону України «Про страхування»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. У частині дванадцятій статті 2 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50; 2007 р., № 2, ст. 14):

пункт 1 доповнити реченням такого змісту: «У разі здійснення перестрахування вимога щодо членства у Світовій організації торгівлі держави, в якій зареєстрований страховик-нерезидент, не застосовується»;

пункт 5 викласти в такій редакції:

«5) держава, в якій зареєстрований страховик-нерезидент, не включена до переліку офшорних зон, визначеного згідно із законодавством України».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
15 березня 2011 року.
№ 3138-VI.

Спрощується порядок отримання державної допомоги на дитину

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Серед схвалених у першому читанні законопроектів — два соціальних документи. Проект змін до деяких законів України удосконалює порядок надання допомоги сім'ям з дітьми та малозабезпеченим верствам населення. За словами першого заступника міністра соціальної політики Василя Надраги, цей документ спростить отримання державної допомоги, зокрема, за народження дитини для жінок, котрі не працюють або проживають не за місцем реєстрації. Народний депутат Олександр Стоян звернув увагу на те, що через забюрократизованість процедури отримання допомоги далеко не всі родини з дітьми можуть скористатися своїм законним правом.

Крім цього, законопроектом розширюється категорія отримувачів допомоги та передбачається можливість надання допомоги матері (батьку) дітей у разі смерті одного з батьків, які не одержують на них пенсію в разі втрати годувальника або соціальну пенсію.

Проектом також пропонується вилучити з переліку документів, необхідних для призначення жінкам допомоги по вагітності та пологах, довідки для непрацюючих жінок про те, що вони не працюють, не вчаться, не служать. Окремою статтею пропонується визначити випадки, за яких припиняється виплата допомоги на дітей одиноким матерям (зокрема, у разі позбавлення батьківських прав, відмови від виховання дитини, тимчасового влаштування дитини на повне державне утримання, позбавлення волі тощо).

☞ ДОВІДКОВО

Законопроектом №7488 пропонується надати право на отримання державної допомоги особам, які доглядають за інвалідами II групи внаслідок психічного розладу, одиноким матерям на дітей, які навчаються у загальноосвітніх навчальних закладах після досягнення ними 18-річного віку. Відповідні зміни передбачається внести до законів «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям», «Про державну допомогу сім'ям з дітьми».

У цілому схвалено проект закону «Про внесення зміни до статті 19 Декрету Кабінету Міністрів України «Про стандартизацію і сертифікацію» щодо методики розрахунку вартості робіт, пов'язаних з обов'язковою сертифікацією продукції».

Схвалені зміни до закону «Про Єдиний митний тариф», запропоновані урядом, урегульовують порядок надання пільг зі сплати ввізного мита при митному оформленні товарів, призначених для використання у видавничій діяльності та діяльності з виготовлення книжкової продукції, яка виробляється в Україні.

У цілому схвалено зміни до Декрету Кабінету Міністрів України «Про державне мито», якими вилучено положення щодо справляння державного мита за вчинення дій щодо створення промислово-фінансових груп, оскільки втратив чинність закон про промислово-фінансові групи. В першому читанні прийнято зміни до деяких законів України щодо удосконалення законодавства про заборону грального бізнесу в Україні (проект Н. Королевської). З урахуванням пропозицій Президента парламент ухвалив проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань міграції (301 «за»).

Депутати вітали з днем народження свого колегу Юрія Одарченка.

Юліана ШЕВЧУК.

Фотог Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Із виступів представників парламентських фракцій

Петро СИМОНЕНКО, Комуністична партія:

— Я тримаю в руках документ, який називається «Концепція створення меморіального комплексу «Вервольф». Ми категорично проти спорудження такого комплексу. Звертаюся до Президента й уряду з вимогою припинити дії чиновників, котрі прагнуть під гаслами створення нібито постійно діючого центру формування високої духовності та основ патріотизму перетворити колишню ставку Гітлера в славному партизанському краї — Вінниччині на мекку для спадкоємців нацистської ідеології і націонал-фашистських угруповань в Україні. Від Парижа до Смоленська таких ставок Гітлера було 16. І тільки одна Україна у Вінниці збирається поставити монумент і пам'ятник Гітлерові. Одна із груп комплексу «Вервольф» — ворота — планується у вигляді колонади або арки з портретами лідерів фашизму та їхніх символів. Це чи не верх цинізму стосовно наших ветеранів, які пожертвували життям у боротьбі з фашизмом? Пропаганда фашизму несе серйозну загрозу неофашизації України, концепція комплексу суперечить як вітчизняним, так і міжнародним законам моралі.

Олег ЗАРУБІНСЬКИЙ, Народна партія:

— Протягом березня мешканцям квартир багатоквартирних будинків прийшли договори. Загальна сума в договорах про надання послуг з утримання будинків і прибудинкових територій, яка пропонується до підписання, на 10—12% більша, ніж сума витрат на комунальні послуги й прибирання, включаючи прибуток. Постає запитання, звідки взялися ці 10—12%, які пропонують платити? Бо наперед у цю суму включаються штрафні санкції, якщо ви вчасно не заплатите за комунальні послуги! Це юридичний нонсенс і обман. Тому перед тим, як підписуватися під цими договорами про надання комунальних послуг, закликаю подивитися на цифри і самим визначити, що є неправдою. Левова частка при оплаті за комунальні послуги стосується прибирання прибудинкових територій. Прибирання сходових кліток розраховується з кожного метра загальної площі — більш ніж півгривні. Виходить, що прибиральниці за 12 годин робочого часу в одному під'їзді п'ятиповерхового будинку-хрущовки мали б платити більш як 600 гривень.

Раїса СОРОЧИНСЬКА-КИРИЛЕНКО, «Реформи заради майбутнього»:

— Ситуація в аграрній галузі та на продовольчому ринку з невідворотністю диктує нам необхідність здійснення земельної реформи, яка повинна вирішувати проблему ефективного землеволодіння, залучення у сільське господарство інвестицій, впровадження передових технологій, завдяки яким Україна зможе претендувати на роль світового лідера з виробництва продовольства. В цих умовах успішне проведення земельної реформи стане локомотивом розвитку не лише вітчизняної аграрної галузі, а й економіки в цілому. Вже сьогодні кращі українські господарства мають рентабельність 30—40%, що само собою говорить про потенціал нашої аграрної галузі. Альтернативи земельній реформі немає, втім, як і можливості знову відкладати її у довгий ящик.

Андрій КОЖЕМ'ЯКІН, «БЮТ-«Батьківщина»:

— Сьогодні для всіх є очевидним: урядова економічна політика ганебно провалена. Єдина надія влади — це іноземні кредити. Заради їх отримання можновладці готові жертвувати всім і, передусім, добробутом громадян, виконувати будь-які забаганки іноземних кредиторів, приймати написані ними закони, навіть якщо вони призведуть до незворотних наслідків та соціального вибуху в державі. Нині майже кожен громадянин України на собі відчув, що таке «покращення життя» вже сьогодні й що «жити стало краще і веселіше». Солодкі соціальні обіцянки, які лунали по всій країні й особливо у цій залі ще рік тому, дуже швидко перетворилися на антисоціальні жахи. Щодня людей добивають шаленими цінами на життєво необхідні продукти, ліки, шокують платіжки за житлово-комунальні послуги, з 1 квітня уряд зробив іще один подарунок людям — підвищив вартість електроенергії на 15%. При цьому власникам обленерго пропонується списувати мільярдні заборгованості перед державними партнерами, а для звичайних людей піднімають тарифи, вводять пеню, забирають помешкання. І не вимоги МФВ є тому виною. Прикриваючись ними, гроші наших громадян перекачують у кишені монополістів і приватних власників енергетичних, газових та інших структур, у тому числі й офшорних.

Григорій КАЛЕТНІК, Партія регіонів:

— Останні події в Японії спонукали людство переглянути підходи до енергозабезпечення. За ініціативою Президента проводяться перевірки безпеки АЕС, посилюються стандарти їх експлуатації. «Енергоатом» залучає кредити ЄБРР для реалізації конкретних програм підвищення безпеки. Саме Україна після трагедії на ЧАЕС пішла назустріч міжнародній спільноті, навіть не отримавши обіцяних компенсацій і на шкоду власним економічним інтересам зупинила ЧАЕС. 8 квітня цього року Президент проведе засідання РНБО, де будуть прийняті необхідні рішення із зазначених напрямів. Питання енергозабезпечення для України через кардинальну залежність від імпортних енергоносіїв, необхідність створення сховищ для відпрацьованого ядерного палива залишаються одними із головних складових національної безпеки. Проте світовий досвід свідчить, що Україна має альтернативні атомній та тепловій енергетиці шляхи забезпечення своєї енергетичної проблеми. Це перевірений у світі шлях — збільшення виробництва енергії з відновлювальних джерел, розвиток енергозбереження. Верховна Рада повинна терміново почати спільно з урядом розробку нової державної стратегії.

Микола МАРТИНЕНКО, «Наша Україна — Народна самооборона»:

— Ми всі співчуваємо Японії, яка зазнала лиха від землетрусу. Але сьогодні співчуття гідна й Україна. Нашу державу й суспільство трусить від соціально-економічних негараздів. Майже 10 мільйонів українців живуть за межею бідності або й навіть гірше. Уперше з 2003 року в Україні цей відсоток знову почав збільшуватися. Але влада щодня розповідає про економічне зростання. Україна дедалі більше падає в міжнародному рейтингу якості життя і зараз там аж на 73-му місці поряд з Намібією. Не дивно, що, за даними соціологічних опитувань, половина українців готова брати участь у масових акціях протесту, друга половина скоро теж буде готова. Під розмови про реформи в освіті сотні тисячам учителів незаконно встановлено оклад нижче від прожиткового мінімуму — 613 гривень.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ціна на газ: об'єктивна реальність чи державна зрада?

Рішення про ціну на російський газ на рівні 450 доларів у 2009 році ухвалювалося не колегіально урядом, а ледь не одноосібно тодішнім прем'єром Юлією Тимошенко. Таке переконання висловила учора голова ТСК, що займається розслідуванням обставин, за яких підписувалися газові угоди між НАК «Нафтогаз» та ВАТ «Газпром» на предмет наявності ознак державної зради в сфері економічної безпеки нашої країни **Інна БОГОСЛОВСЬКА *(на знімку)*.**

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нещодавно створена парламентська комісія учора провела своє перше засідання, на якому підбила попередні підсумки роботи. На більшість надісланих запитів народні депутати вже отримали відповіді, поки що «мовчазними» залишилися МЗС, СБУ та Шевченківський районний суд Києва — на відповідні документи від них чекатимуть протягом цього тижня. Так само не вдалося поки що контактувати з безпосереднім учасником підписання газових угод екс-головою «Нафтогазу України» Олегом Дубиною. Ймовірно, його запросять на наступне засідання.

Однак і без цього парламентарії мали над чим працювати. У їхньому розпорядженні опинилися дві копії стенограм урядових засідань від 19 та 21 січня 2009 року, які раніше мали гриф «Секретно», а також директиви, згідно з якими підписувалися угоди, що встановлюють нам ціну на блакитне паливо на рівні ледь не найвищому в Європі.

За словами І. Богословської, зі стенограми чітко видно, що уряд жодних директив не підписував і навіть не мав змоги з ними ознайомитися. Таке рішення мало ухвалюватися колегіально, але Юлія Тимошенко начебто особисто підписала документи, перебуваючи на переговорах у Росії. Так само ніби за кордоном на паперах поставлено й печатку Кабміну. Щоправда, жодної інформації чи доказу того, що печатка вивозилася з країни, немає. Так чи інакше, підкреслила І. Богословська, вийшло, що нинішня ціна на газ — це результат особистої домовленості між прем'єрами двох країн.

На іншому урядовому засіданні, 21 січня, вже була присутня сама Ю. Тимошенко. І. Богословська зачитала цитату, в якій екс-прем'єр робить акцент не на тому, скільки нам коштуватиме російський газ, а на тому, що нарешті вдалося відлучити окремих осіб (зокрема, Фірташа) від цієї «політичної годівниці». Також на засіданні ТСК озвучили результати голосування членів Кабміну, яким схвалювалося підписання газових угод, — 14 — «за», 8 — «утрималось», один — «проти». І. Богословська стверджує: в стенограмі чітко написано, що прем'єр попросила прес-службу не вказувати ці цифри, а лише поінформувати про результативне голосування.

Натомість, представник «НУ—НС» Анатолій Матвієнко застеріг учасників комісії від подібних підсумків. «Ми ще не готові робити висновки», — наголосив він. Таку позицію парламентарій пояснив тим, що члени ТСК не мали змоги детальніше ознайомитися із копіями отриманих документів. Окрім того, на його думку, не менш важливо з'ясувати, чому вийшло так, що з періоду від 2 жовтня 2008 року, коли із Росією підписали міжурядовий меморандум про перехід на систему прямих договорів у ціноутворенні на газ, до січня 2009-го не робилося нічого, щоб уникнути газової війни. Над з'ясуванням цих обставин комісія вирішила попрацювати до наступного засідання.

Надія СМІЯН.

Обмежити збільшення державного боргу

Заборонити виконавчій владі на власний розсуд нарощувати державний борг. Про це під час брифінгу заявив народний депутат **Олег ЛЯШКО *(на знімку)*.** Відповідний законопроект уже зареєстровано у Верховній Раді. За його словами, лише в Україні джерелом погашення боргу є збільшення податків з громадян і бізнесу та скорочення державних витрат на пенсії, освіту, медицину, благоустрій тощо. Він вважає, що у бюджетній резолюції має бути закладено формування кошторису на наступний рік і подальшу його перспективу. «Закликаю законодавчо знизити межу державного боргу з 60 відсотків до 50 відсотків ВВП, а в бюджетному законодавстві зазначити не лише розмір боргу, а й порядок та джерела його погашення», — зазначив парламентарій.

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Пальне в гурті дорожчає з понеділка

Нинішній тиждень розпочався з різкого подорожчання оптових партій світлих нафтопродуктів.

Відповідно до даних моніторингу цінового департаменту «Консалтингової групи А-95», на які посилаються інтернет-ресурси, середня ціна тонни бензину А-76—80 подорожчала на 150 гривень, бензину А-92 — на 210 гривень, бензину А-95 — на 160, дизпального — на 120 гривень проти 1 квітня цього року.

У повідомленні зазначається, що з пального внутрішнього виробництва найістотніше (на 130 гривень проти попереднього дня) подорожчав шебелинський А-95, обсяг якого значно поступається пропозиції Лисичанського НПЗ. Поряд з тим на 110 гривень зросла ціна тонни лисичанського А-95, який перетнув психологічний бар'єр у 12000 гривень. На 100 гривень подорожчала й тонна лисичанського дизпального.

Підвищили ціни й постачальники імпортних нафтопродуктів. Вартість, наприклад, дизпального російського походження зросла на 150 гривень, білоруського — на 200 гривень проти цінової пропозиції на фініші минулого тижня.

Захворюваність невпинно зростає

Депутати Рівненської обласної ради стурбовані станом фінансування чорнобильських програм, відтак звернулися до Кабінету Міністрів України з проханням збільшити обсяги фінансування державної програми «Комплексне медико-санітарне забезпечення та лікування онкологічних захворювань з використанням високовартісних медичних технологій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», внісши необхідні зміни до Державного бюджету України на 2011 рік.

Адже з 2009 року, йдеться у зверненні, фінансування заходів, передбачених цією програмою, для Рівненської області призупинене. Зокрема, Законом України «Про Державний бюджет України на 2011 рік» для реалізації завдань зазначеної програми в цілому передбачено лише 6,3 млн. грн. Ця сума є вкрай недостатньою — зважаючи на те, що впродовж 1996—2008 років обсяги коштів, які виділялися у рамках цієї програми лише для Рівненської області, становили близько 4 млн. грн. щороку.

Реалізація згаданої програми дуже актуальна для регіону, оскільки медична статистика свідчить, що захворюваність постраждалого від аварії на ЧАЕС населення з кожним роком невпинно зростає. Збільшується кількість тяжких форм хвороб. Левову частку захворюваності й дорослого населення, і осіб молодого віку становлять злоякісні новоутворення, вроджені вади, хвороби системи кровообігу, нервової та ендокринної систем. Такі хворі потребують дороговартісного медикаментозного лікування або оперативного втручання в лікувально-профілактичних закладах області та за її межами.

Діти, які проживають на радіаційно забруднених територіях або відселені з них, зазнають подальшого впливу малих доз іонізуючого опромінення. Серед найбільш прогресуючих захворювань у дітей — захворювання органів дихання, органів травлення, хвороби крові, ендокринної та нервової систем.

Тож слід констатувати, що у 2011 році Рівненська область, як і у 2009 та 2010 роках, залишиться без фінансування заходів, спрямованих на медичне забезпечення та лікування постраждалих громадян. Щорічне недофінансування програми не дає змогу поліпшити існуючу матеріально-технічну базу лікувальних закладів області та забезпечити потрібний обсяг і якість надання медичної допомоги, що призводить до падіння рівня здоров'я і зростання соціальної напруги серед постраждалого населення. До обласної ради та облдержадміністрації постійно надходять численні звернення жителів області щодо лікування патологій, спричинених наслідками аварії на ЧАЕС.

До того ж ситуація щодо соціального захисту громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, може значно погіршитися з огляду на можливе прийняття Верховною Радою України законопроекту №7562 «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду», вважають депутати Рівненської обласної ради.

З огляду на це з метою забезпечення конституційних прав населення, яке має статус потерпілого від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС, на спеціалізовану медичну допомогу, поліпшення її якості та доступності, розв'язання соціальних проблем цієї категорії громадян депутати просять:

— під час внесення змін до Державного бюджету України на 2011 рік передбачити додаткові обсяги коштів на заходи, визначені пунктом 2 статті 1 Указу Президента України від 11 жовтня 2010 р. №937 «Про заходи, пов'язані з 25-ми роковинами Чорнобильської катастрофи»;

— відхилити нинішню редакцію законопроекту №7562 «Про гарантії держави щодо виконання рішень суду»;

— винести на всебічне обговорення з чорнобильськими громадськими організаціями та експертне опрацювання питання внесення змін до законів, що регламентують надання соціальних гарантій громадянам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

☞ СТАТИСТИКА

Упродовж 2010 року серед дітей, постраждалих від наслідків аварії на ЧАЕС, зареєстровано 189 802 всіх діагнозів, із них встановлених вперше — 129 895 (у малюків та дітей віком до 14 років). У забруднених радіацією районах області проживає 2 594 дітей-інвалідів. Показник дитячої інвалідності за 2010 рік в області є істотно вищим, ніж в інших областях України.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Як позбутися популізму

Комітет з питань промислової та регуляторної політики і підприємництва провів «круглий стіл» з порядком денним «Детінізація ринку праці: баланс інтересів держави і суспільства».

До такої міри широке зібрання — народні депутати, вчені, трудовики і представники соціальної сфери з багатьох регіонів — приємно здивувало б, якби не відсутність представників органів виконавчої влади. Чи означає це, що для влади на той момент вже було все вирішено, покаже нинішній тиждень. А судячи з виступу голови парламентського комітету Наталії Королевської, для представників малого та середнього бізнесу, які працювали дотепер на єдиному податку, проблеми лише починаються. Норми Податкового кодексу, що набрали чинності саме 1 квітня, на її думку, спонукають закрити свій бізнес щонайменше 200 тисяч чоловік. Такий прогноз підтримав на брифінгу перед початком «круглого столу» співголова ради підприємців Євген Шаповаленко.

За словами Наталії Королевської, законопроект, до якого пристають підприємці, містить п'ять принципових вимог до ініціаторів податкових реформ. Припинити репресії по відношенню до підприємців, у результаті яких зростають ціни і тарифи. Підвищити соціальні стандарти на основі перегляду складових споживчого кошика. Зупинити імітацію боротьби з корупцією, оскільки корупційний податок вже перевищує офіційні. Запровадити адекватну реаліям ставку єдиного соціального внеску, скасувавши його стягнення з інвалідів та пенсіонерів.

Жоден з присутніх не заперечив проти того, що нині близько п'яти мільйонів громадян одержує заробітну плату в конвертах. А це означає, що соціальна сфера і Пенсійний фонд недоотримують податків з багатомільярдного доходу.

Відомий економіст, академік, директор Інституту демографії та соціальних досліджень Елла Лібанова нагадує, що детінізація заробітних плат не така складна для втілення в життя, як детінізація зайнятості.

На її переконання, для цього достатньо:

а) повернутися до прогресивного оподаткування, але поміркованого;

б) повести рішучу, але не декларативну, боротьбу з корупцією;

в) пришвидшити запровадження другого рівня пенсійної реформи;

г) впровадити декларування витрат;

д) впровадити податок на розкіш;

е) підвищити заробітні плати у бюджетній сфері.

Але на раптові оплески присутніх заслуговує інша учасниця «круглого столу». На думку народного депутата Ксенії Ляпіної, шлях до економічно зваженої детінізації ринку праці лежить через зниження нарахувань на фонд заробітної плати і підвищення ефективності праці. Уряду треба міняти погляди на соціальне страхування, усвідомивши нарешті, що самозайняті і наймані працівники — не одне й те саме. Самозайнятий несе відповідальність і за свій нинішній, і за свій завтрашній день, тому приміряти на нього шати солідарної пенсійної системи, яка пасує найнятим працівникам, означає заганяти хворобу вглиб. А запропонувати йому накопичувальну систему — означає шлях до одужання не тільки сфери підприємництва, а й інших сфер економіки. Інакше кажучи — треба якнайшвидше позбуватися популізму.

Сергій МИКОЛАЄВ.

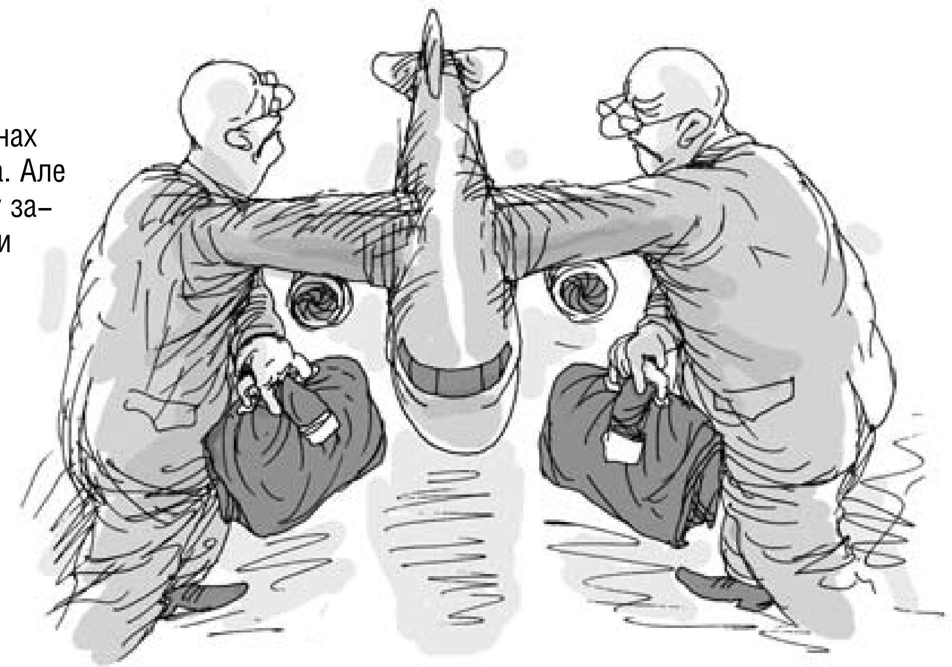
Спритко й Гарнюня не сподобалися віце-прем'єр-міністру — міністру інфраструктури Борисові Колеснікову. За його словами, конкурс на розробку талісманів Євро оголошував МЗС, ані оргкомітет «ЄВРО–2012 Україна», ані Національне агентство з питань підготовки й проведення в Україні фінальної частини ЧЄ–2012 року з футболу не мають до цього стосунку *(УНІАН)*

Українці поділяться з японцями масками та дозаторами, повідомив на вчорашньому брифінгу речник МЗС Олександр ДІКУСАРОВ. Чергову гуманітарну допомогу Країні сонця, що сходить, направлять найближчим часом, *передають podrobnosti*

Повітряні бої

Авіаквитки на міжнародні рейси в Україні відчутно дорожчі, ніж в інших країнах СНД. Не кажучи вже про ціни в сусідніх європейських країнах. Причин кілька. Але головна — конкуренція, яка перебуває на нашому авіаринку, м'яко кажучи, у зародковому стані. Останній приклад — чергова суперечка між двома лідерами цього ринку за польоти в Лондон.

Так, «Міжнародні авіалінії України» (МАУ) вирішили в суді опротестувати надання «АероСвіту» права літати по маршруту Київ—Лондон. Як обґрунтування свого позову МАУ наводить той аргумент, що Державіаслужба призначила «АероСвіт» на маршрут Київ—Лондон нібито всупереч договору між акціонерами МАУ й Фондом держмайна, яким передбачається одержання МАУ ексклюзивних прав на два десятки європейських маршрутів, серед яких і Лондон. У компанії вважають, що в результаті було порушено саме це її ексклюзивне право, строк якого минає тільки в липні.

Ситуація набула серйозного резонансу, і одразу кілька експертів заявили, що МАУ не має ексклюзивних прав на ті чи інші авіаційні маршрути, а тому немає підстав для задоволення позову компанії до Державної авіаційної адміністрації України, Фонду державного майна й «АероСвіту».

«Надання «ексклюзивності» на право призначення на повітряні маршрути не входить у компетенцію ФДМУ України. Немає таких повноважень і в регулятора авіаринку — Державіаслужби. Додам також, що ФДМУ не вправі гарантувати будь-яке виконання чи невиконання дій іншим органом виконавчої влади, у цьому випадку — Державною авіаційною адміністрацією України, — сказав керуючий партнер GR§BM Consulting Дмитро Атаманчук в інтерв'ю агентству УНІАН: — Згідно зі статтею 19 Конституції України, органи державної влади, їхні посадові особи зобов'язані діяти винятково на основі й у межах повноважень, передбачених Конституцією й законами України, а також застосовувати методи дій, які передбачені Конституцією й законами України».

У Фонді держмайна також здивовані обґрунтуванням позову МАУ. «ФДМУ одержав позов як один із відповідачів у справі й аналізує його, хоча ми не займаємося видачею дозволів на маршрути — це прерогатива Державіаслужби», — повідомили в прес-службі фонду.

Помічник генерального директора «АероСвіту» зі зв'язків із громадськістю Сергій Куций у свою чергу здивований настільки запеклою боротьбою конкурентів за свої так звані ексклюзиви: «Ми не маємо офіційної інформації про наявність у МАУ ексклюзивних прав на експлуатацію тих чи інших маршрутів, що позбавляють інші українські авіакомпанії права перевозити пасажирів у ключові пункти Європи. Нам не відомі ні список таких маршрутів, ні термін дії «ексклюзивності», ні правові підстави, які дають змогу надавати одній із авіакомпаній монопольні переваги, що обмежують конкуренцію».

До того ж є міжурядова угода між Україною й Великобританією, котра передбачає можливість призначення на лінію Київ—Лондон декількох авіаперевізників і від Великобританії, і від України.

Експерти відзначають, що «війни за повітря», які перманентно виникають в Україні, відбуваються через те, що в 90-ті роки минулого століття підписувалися міжурядові угоди, котрі, як правило, визначали по одному перевізнику з кожної сторони, і йому надавалося право здійснювати міжнародні перельоти. Такі угоди свого часу підписувалися з метою підтримки розвитку національних ринків авіаперевезень, однак сьогодні такий підхід порушує антимонопольне законодавство й реально обмежує розвиток конкуренції. Що у свою чергу позначається на пасажирах, у яких немає вибору: квиток якої компанії й за якою ціною купити.

Обдзвонивши з десяток авіаагентств, фондів, служб, міністерств і комітетів із тих, що відповідають за повітряний простір нашої країни, «Голос України» не зміг «вибити» з них відповіді на питання про конкуренцію на ринку авіаперевезень і про ексклюзиви. Не могли до пуття відповісти й на запитання, із чого, власне, формуються ціни на авіаквитки. Зокрема, менеджер однієї з компаній із продажу авіаквитків Ганна Кругляк пояснила досить розпливчато: мовляв, ціна формується з урахуванням багатьох чинників.

«Насамперед, вартість авіаквитка залежить від авіакомпанії, послугами якої ви скористаєтеся, від строку придбання квитка, типу літака й тарифу, за яким він був придбаний (економ, бізнес, перший клас). Велике значення мають сезон і місце, куди ви летите», — розповіла вона, додавши, що «ясна річ, якщо в когось є ексклюзивне право на маршрут, то й ціну він виставить, незважаючи на конкурентів, адже їх нема».

Яна ОСАДЧА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Підготовка до Євро-2012 стабілізувалася

Стадіони, аеропорти, дороги, кордони та іншу інфраструктуру до чемпіонату готують за графіком. Щодня над головними об'єктами в Україні працюють 40 000 чоловік. Середня зарплатня робітників — 3200 гривень. За минулий рік графік підготовки стабілізували, заявив віце-прем'єр-міністр—міністр інфраструктури Борис Колесніков на прес-конференції «Євро-2012: питання та відповіді».

Віце-прем'єр-міністр не має сумнівів, що Україна гідно прийме чемпіонат. Нині НСК «Олімпійський» готовий на 77 відсотків, Львівський стадіон — на 55 відсотків. Щодоби на об'єктах працюють 3000 та 600 робітників відповідно. У середині квітня над «Олімпійським» піднімуть парус — один з найбільших в Європі. Є дві дати відкриття головної арени: кінець серпня або кінець жовтня 2011 року. Відстає на два місяці будівництво покрівлі.

Триває реконструкція аеровокзалів у Києві, Львові, Донецьку та Харкові. Будують і ремонтують пасажирські термінали, злітно-посадкові смуги, місця стоянки літаків, авіадиспетчерські мережі. Об'єкти здаватимуть цьогоріч у листопаді—грудні. Буде придбано і десять електропотягів Hyundai, які курсуватимуть між містами чемпіонату зі швидкістю до 160 км/год.

«Щасливій четвірці» міст придбають додаткові автобуси та тролейбуси. Окремих електричок між Києвом та аеропортом «Бориспіль» не заплановано, натомість хочуть запустити не менш як 150 нових автобусів. «Човників» буде достатньо», — сказав міністр і підтвердив, що приватних таксистів виженуть із зони прильоту пасажирів «Борисполя»: на право перевезення проведуть тендер. Нові готелі по всій країні відкриватимуть, починаючи з червня.

Щодо доріг: торік було збудовано, відремонтовано й відкрито 543,6 км автодоріг міжміського сполучення. Цьогоріч планують зробити удвічі більше: модернізувати й відкрити 1200 км доріг.

Вл. інф.

Два села обслуговуватиме нова амбулаторія

У селі Борове Рокитнівського району стала до ладу нова лікарська амбулаторія сімейної медицини. За словами голови Рокитнівської РДА Анатолія Козаченка, вона побудована на кошти державного бюджету, за часткового фінансування з місцевого. Амбулаторія, яка обслуговуватиме мешканців двох великих сіл — Борового і Нетреби, обійшлася у 560 тисяч гривень, а нове медичне обладнання для неї — у 200 тисяч. У цьому році в Рокитнівському районі, який свого часу постраждав від аварії на ЧАЕС, добудовуватиметься також і нова районна центральна лікарня (залишилися опоряджувальні роботи), на яку уряд виділив 10 мільйонів гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненщина.

ФОТОФАКТ

У Дніпродзержинську на ВАТ «Дніпровський металургійний комбінат імені Фелікса Дзержинського» з нагоди 122-річчя підприємства врочисто ввели в експлуатацію машину неперервного лиття заготовок №3.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

СПОРТ

Треба грати і сподіватись...

Футбол. Сьогодні в столиці Каталонії місцева «Барселона» і донецький «Шахтар» проведуть перший матч 1/4 фіналу Ліги чемпіонів. Як ми вже повідомляли, донецький десант висадився на Піренеях ще минулої неділі. Команда розмістилася в готелі «Принцеса Софія», що неподалік від «Камп Ноу», і мала час для адаптації і ретельної підготовки. Настрій у футболістів бойовий. Але всі вони добре усвідомлюють, з ким доведеться міряться силами. Але що вдієш, мусиш грати...

Зрозуміло, що й підопічні Госепа Гвардіоли налаштовані серйозно. Зокрема, лідер «Барси» Ліонель Мессі не вважає «Шахтар» фаворитом нинішньої Ліги чемпіонів. На питання Goal.com про найімовірніших претендентів на титул, аргентинський геній відповів: «Це ми, Мадрид і «Челсі».

Ніби у відповідь на заяву малюка Ліонеля Goal.com навів також висловлення генерального директора «Шахтаря» Сергія Палкіна: «Якщо ми не зможемо перемогти їх — то хто зможе? У каталонців більше шансів перемогти в цьому турнірі порівняно з іншими командами. Але все може трапитися... Ми повинні дивитися на ці дві зустрічі з оптимізмом».

Що ж, і всі ми не полишатимемо надію, що «Шахтар» зможе створити диво. Тому передамо нашим футболістам заряд позитивної енергії. А що нам залишається робити?

І насамкінець повідомимо про суддів цього протистояння. Справу доручено шотландцям. Команди на поле «Камп Ноу» виведе рефері Крейг Томсон. Його помічниками будуть Френсіс Ендрюс і Грем Чемберс, резервний арбітр — Вільям Коллем.

Матч із Барселони в прямому ефірі транслюватиме канал ТРК «Україна». Початок о 21.45 (за київським часом).

«Брага» прибула із серйозними намірами

UEFA EUROPA LEAGUE

Португальська «Брага» з'явилася в Києві вчора ввечері. І має досить серйозні наміри. Вона не збирається зупинятися на досягнутому, бажаючи крокувати далі в турнірі Ліги Європи. Про це в інтерв'ю виданню Zero Zero заявив капітан команди Вандін.

«Наша мета — спробувати показати найкраще, на що ми здатні. Всі розуміють, що вже перша гра з «Динамо» в Україні може стати вирішальною, — сказав він. — Але ми працюватимемо так, щоб було легко довершити справу на своєму полі».

Зрозуміло, що підопічні Юрія Сьоміна протилежної думки. Хоча вони з повагою ставляться до суперника. Добре, що оговтався і вже зіграв проти криворіжців Артем Мілевський. Але надійшла інформація, котра не додасть оптимізму прихильникам «Динамо». Гостра респіраторна вірусна інфекція з високою температурою в перші дні захворювання не дозволить воротареві біло-синіх Олександрові Шовковському зіграти завтра проти «Браги».

Медики стверджують, що ГРВІ в такій формі зводить нанівець спортивну форму футболіста. Тому навіть якщо Шовковський буде здоровий, йому знадобиться близько тижня, щоб відновити ігрову кондицію. Швидше за все, у першій зустрічі з португальцями ворота киян захищатиме Максим Коваль, котрий зіграв у суботу проти «Кривбаса».

З динамівського табору ніяких бравурних заяв не пролунало. Команда спокійно і ретельно готується до серйозного випробування. І чекає, що переповнений стадіон імені Валерія Лобановського підтримає її як слід.

А ті, хто не зможуть прийти на динамівську арену, матимуть змогу подивитися пряму трансляцію на телеканалі ICTV (початок у четвер о 22.05).

Лише результати

Першість країни. Перша ліга. 24-й тур. «Сталь» — «Зірка». 2:1. «Дністер» — «Титан». 0:0. «Нафтовик» — «Прикарпаття». 3:0. «Нива» — «Чорноморець». 1:3. «Динамо-2» — «Олександрія». 1:1. «Закарпаття» — «Львів». 2:3. «Енергетик» — «Арсенал». 0:1. «Геліос» — «Фенікс». +:-.

В. Б.

Закарпаття запрошує на оздоровлення японських дітей

З листом-пропозицією оздоровити дітей країни, населення якої постраждало внаслідок руйнівного землетрусу, голова Закарпатської облдержадміністрації Олександр Ледида **(на знімку)** звернувся до Посольства Японії в Україні. Він запропонував безплатний відпочинок у найкращих рекреаційних закладах краю тридцятьом дітлахам. Оздоровитися малюки зможуть у будь-який зручний для них час літнього сезону.

— Це хоч і невелика, але реальна допомога, яку може надати область постраждалим японцям. Якщо пропозиція знайде позитивний відгук, можливо, розглядатиметься варіант збільшення кількості юних відпочивальників. Закарпаття завжди готове надати посильну допомогу, — наголосив керівник краю.

Тепер область чекає на офіційну відповідь Посольства Японії.

Василь НИТКА.
Фото прес-служби ОДА.

ФОТОФАКТ

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

Миколаївську мореходну школу, в якій нині проходять навчання 300 майбутніх «морських вовків», було створено більше ста років тому — в 1789 році. Такі навчальні заклади перебувають під захистом ЮНЕСКО.

Шукають сім чудес Вінниці

Визначити сім найбільш пам'ятних місць міста над Південним Бугом запропонували вінничанам учні школи-ліцею №7. «Знаємо, що вже встановлено сім чудес Вінниччини та України, але ж є вони і в нашому місті, — каже директор школи заслужений вчитель України Олександр Сухомовський. — От ми й ініціювали колективний проект «Сім чудес Вінниці». Для цього розробили спеціальну анкету, провели опитування серед учнів та їхніх батьків. Таким чином уже вдалося встановити 12 найвідоміших об'єктів рідного міста. Закликаємо, щоб до акції долучилися якомога більше вінничан. Пропонуємо анкети усім бажаючим».

— Поки громада буде визначатися, ми на основі отриманих відповідей самотужки визначимо сім вінницьких чудес, — каже ініціатор проекту вчителька Олена Марина. — Маємо на меті видати буклет з їх детальним описом. За словами співрозмовниці, найчастіше в анкетах згадуються музей-садиба Миколи Пирогова з некрополем, де зберігається забальзамоване тіло видатного хірурга, музей-садиба письменника-земляка Михайла Коцюбинського, пам'ятка архітектури XVIII століття Свято-Преображенський собор та 100-річна будівля водонапірної вежі.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

У столиці реєструватимуть домашніх собак і котів за 1 гривню

КП «Центр ідентифікації тварин» стежить за кількістю хатніх улюбленців Києва. Щоб заохотити власників реєструвати тварин, цьогоріч до 31 травня це робитимуть за 1 гривню.

Власники собак потенційно небезпечних порід платитимуть також за щорічне страхування (відповідальність за шкоду, що може бути завдана третім особам — 17 грн.) і тестування собаки на соціалізацію в місті (48 грн.). Власники котів та «безпечних» собак платитимуть лише за реєстрацію. Таким чином, усі собачники заощадять 14 гривень, а любителі котів — 6. Звірина отримує посвідчення, номерний жетон і вноситься до бази даних Центру ідентифікації. Жетони радять чіпляти до нашийника. Мовляв, якщо ваш улюбленець загубиться, його одразу знайдуть.

— Це єдиний спосіб контролювати ситуацію в місті й довести, що ви — власник тварини, — запевняє директор КП Світлана Берзіна. — Тепер можна реєструватися не тільки у своєму районі, а в Інтернеті й нашому центральному офісі. Ми повинні запобігти потраплянню тварин на вулиці. Кожна дворняжка колись мала дім.

Ті, кого акція не надихне, отримають попередження або заплатять штраф від 17 до 85 гривень. За Правилами утримання домашніх собак і котів, усі київські тварини мають бути пронумеровані.

«Голос України» поцікавився у любителів собак, чи до душі їм пропозиція. Недільного ранку гайок біля залізничної станції «Караваєві дачі» повниться гавкотнею. Інструктор Тимофій Казимиров — професійний кінолог у третьому поколінні. На його думку, реєстрація потрібна:

— Тільки так і має бути. Але краще ставити клеймо з індивідуальним номером. Жетон легко зняти з нашийника.

Ось американський стафф. Це Райсет Мускатель, для домашніх — Мишка. Його господиня Тетяна Юріївна показує жетон на нашийнику:

— Зареєстрували Мишку, як тільки купили. На це пішло близько двох тижнів. Зробили й дублікат жетона, щоб не загубити. Ще поставили чіп. До собак потрібен грамотний підхід.

Електронний чіп завбільшки з рисове зерня вводять уколом у холку. У Києві так зареєстровано близько 1 500 тварин. Без цього їх не пускають до Євросоюзу. Процедура коштує 120 гривень.

— Чіп кращий за жетон. Але це доволі дорого. Я своєму песику нічого не чіпляю. Сподіваюся, він не загубиться, — каже пенсіонер Юрій Семенович, дивлячись на Дружка.

Окрім повідка, нашийника й щасливого випадку, власники сподіваються на клубні клейма. Кремезний Іван півтора року тримає бульмастифа Арнольда:

— Треба чіпляти жетон акуратніше, і все буде добре. Я його ще не реєстрував, але за гривню згоден. Якщо Арнольд загубиться, люди повернуть його до клубу за клеймом.

— Жетони та реєстрація потрібні. Люди не проти платити гроші, але хочуть бачити, що для них робить міська адміністрація, — каже майор Валерій Висоцький, начальник кінологічної служби МПКГБ у Київській області, тренер з 20-річним стажем. — Мають бути обладнані дресирувальні майданчики, висіти пакети з совочками для прибирання. Сюди приходять на шашлики, смітять, а ми самі прибираємо! За що ж платимо?

Щомісяця власники зареєстрованих тварин платять від 2 до 8 гривень. У комунальних платіжках це окрема графа: «Тварини». 40% цих грошей мають виділятися на утримання зон для вигулу і дресирувальних майданчиків. Натомість поки що нам тільки залазять до кишені.

Аніта ГРАБСЬКА.

ФОТОФАКТ

У Харкові в рамках підготовки до Євро-2012 тривали тактичні навчання сил цивільної оборони області з ліквідації надзвичайних ситуацій.

Фото Володимира АНДРЄЄВА (УНІАН).

Пийте, люди, молоко, поки воно є

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Якщо абстрагуватися від відсоткових показників і перевести це у площину реальних цифр, то на 1 березня поточного року ми маємо скорочення поголів'я на 296 тисяч корів порівняно з відповідним періодом минулого року, — зазначив він. — На жаль, ця тенденція стійка і зберігається протягом останніх років.

На думку голови правління Асоціації «Укрмолпром» Василя Бондаренка, для того, щоб довести поголів'я хоча б до чотирьох мільйонів, треба 10—12 років і майже 30 мільярдів доларів.

— Таких коштів у бюджеті немає, щороку ми очікуємо, що вони от-от надійдуть, — сказав він. — Тим часом інвестори вкладають гроші у розвиток птахівництва та свинарства.

Водночас він додав, що уряд, як завжди, розробляє програми щодо розвитку молочного скотарства, але гроші під них не виділяє.

— Останнім часом на галузі позначилося те, що селянам не виплачують дотації за продане ними молоко. Так було у першому кварталі нинішнього року, і питання досі не вирішене, — зазначив він.

Також експерт наголосив, що українці перестали купувати молоко. Реалізація деяких молочних продуктів впала на 30—40%. Воно й не дивно, адже ціни у магазинах «кусаються», і далеко не кожен може побалувати себе сиром або сметаною. Виробники тим часом заспокоюють, мовляв, уже почали знижувати ціни, але споживачі відчують це щонайменше за три тижні.

— Ринок молокопродуктів — сезонний. Улітку більше надоїв, тому молоко стає доступнішим і усі виробники починають корегувати ціни, взимку ситуація змінюється, — розповіла директор із зовнішніх зв'язків одного з підприємств Наталія Фесюн.

Наталія ОВДІЄНКО.

У НОМЕР

<u>*ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ*</u>

За чистотою стежитимуть квартальні

Відтепер за чистотою вулиць та дворів обласного центру стежитимуть не тільки представники управління з питань екології та благоустрою міста, а й голови квартальних комітетів та представники комітетів самоорганізації населення. За рішенням міськради вони зможуть карати тих, хто вчасно не вивозить сміття і не прибирає. Штрафуватимуть (на суму від 340 до 1700 гривень) приватних осіб, а також посадовців та підприємців. Як при цьому дотриматись усіх формальностей, громадських активістів навчали у міськраді.

Ірина КОЗАК.

<u>*ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ*</u>

Буревій розкрив таємний арсенал

Цілий склад боєприпасів знайшов мешканець села Милятин Іваничівського району Олександр Веремій. У лісі, куди він пішов по березовий сік, біля вирваного з коренем граба чоловік побачив схожі на боєприпаси предмети. Рятувальники, які прибули на місце пригоди, виявили у землі 12 німецьких мінометних мін і 40 крупнокаліберних патронів. Усі знайдені боєприпаси ліквідовано. Старожили пам'ятають, що в перші дні Великої Вітчизняної війни тут шалений опір наступаючим фашистським підрозділам чинила 124 дивізія під командуванням генерал-майора П. Г. Сущого. У лісі, де були знайдені боєприпаси, в урочищі Прощаниця перебував командний пункт дивізії.

Микола ЯКИМЕНКО.

<u>*СУМСЬКА ОБЛАСТЬ*</u>

Чиновники знехтували законом

Прокуратурою Сумської області порушено кримінальну справу щодо чиновників Сумської міської ради, через службову халатність яких територіальній громаді завдано збитків на 2,7 мільйона гривень.

Упродовж 2008—2010 років, всупереч Закону України «Про планування і забудову територій», посадові особи незаконно звільняли забудовників від укладання з Управлінням реконструкції і капітального будівництва Сумської міськради договорів про залучення їхніх пайових коштів на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктур обласного центру.

За аналогічну оборудку притягнуті до кримінальної відповідальності також «колеги» сумських спритників з виконкому Роменської міської ради, які «нагріли» місцеву територіальну громаду майже на 770 тисяч гривень.

Владислав ЖМУРКОВ.

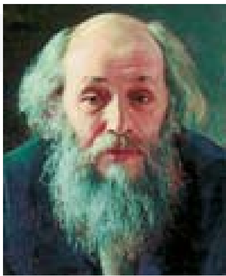
<u>*ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСТЬ*</u>

Звільнили водіїв, які відмовили пільговикам

Як пояснив міський голова Тернополя Сергій Надал, водіїв звільнили за порушення закону України про автотранспорт та договору про перевезення пасажирів, укладеного між міською владою та перевізниками. Він закликав мешканців міста повідомляти про такі випадки, щоб спільно їх викорінювати. Із скаргою в управління транспорту, комунікацій та зв'язку Тернопільської міської ради звернувся ліквідатор аварії на ЧАЕС II категорії. Водій маршруту №6 відмовив йому у пільговому проїзді і поплатився за це роботою. Звільнили і одного з водіїв, який працював на маршруті №36, — за некоректне ставлення до пасажирів. Скарги були розглянуті транспортним управлінням спільно з перевізниками.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

7—10 квітня відбудеться VI Київський весняний книжковий ярмарок «Книжковий світ–2011»

8 квітня в Київському національному музеї російського мистецтва відкривається виставка живопису, графіки та скульптури художника Миколи Миколайовича ГЕ (1831—1894)

Не дамо затихнути рідному слову

РОЗДУМИ МИТЦЯ

Душу мою обсіли тривожні думки. Пече мене стан української мови. Закриваються українські школи (надумано — мовляв, нечисленні), ліквідовується наша мова на екзаменах в багатьох вишах та при складанні кандмінімуму. Телебачення стало рупором нашого північного сусіда. Дуже войовниче проти українства налаштована православна церква Московського патріархату — оплот «русского мира». На посадових вершинах держави сидять люди з антиукраїнськими настроями, які не лише не вміють розмовляти державною мовою, а й демонстративно не хочуть цього робити.

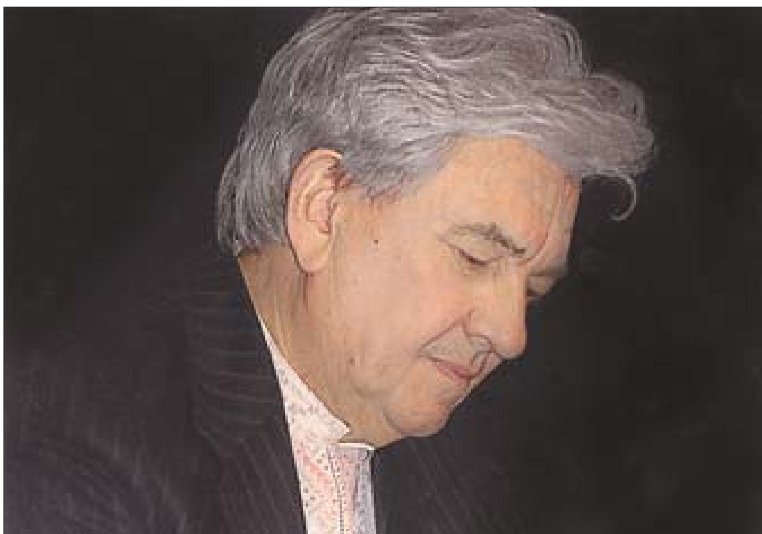
Я б'ю у дзвін тривоги, щоб почули і ви, наші читачі.

Я звичайний поет. Мене не допускають до творення правових указів та рішень. Я використовую те, що мені дав Бог. І гадаю, що моя пісня, мій віршований рядок теж можуть огорнути людей вогнем єднання в захисті рідного слова.

Хоча наша рідна пісня є неформатом для телевізійних чиновників та режисерів великих сценічних концертів, я все ж намагаюсь, щоб вона таки десь прозвучала — якщо не на Національному, то на міському радіо, на фестивалі, в районному чи сільському клубі. Хай це бажання об'єднає не лише поетів-піснярів і артистів, а й поетів-ліриків, письменників-публіцистів, всіх патріотично налаштованих людей України. Станьмо на захист нашої мови, на її розвій у всіх сферах нашого буття.

Для себе я виробив кілька правил поведінки. Хочу поділитись. Перше — зі всіма і завжди намагаюсь розмовляти вишуканою (в міру уміння) українською мовою, розмовляти з усмішкою, з добротою в очах, не вступаючи в сварку чи суперечки. Може, хтось почує і подумає: дивись, як він гарно розмовляє, яка позитивна енергетика звучить в його словах і поведінці. А чого б і нам не взяти з нього приклад?

Ми дуже посварені між собою. Іноді дрібниці переростають у непереборну проблему. Ось друге правило: коли щось погане хочеш сказати про свого ближнього — краще промовч. І так газети, телепередачі, наукові трактати заповнені трутою слів, що намагаються показати українців як людей другого сорту, котрі неспроможні зробити щось велике і ще не доросли до самостійності та державності. Цілі загони недругів України розкручують ці лжетворення, щоб в них повірив не лише світ, але й ми самі. Будьмо хитріші і обачніші.

Серед здавалося б національно наснаженого загалу є, на жаль, багато провокаторів (кажу це без лапок). Чи то куплених за гроші, чи вроджених іуд. Найкраща боротьба з ними — уміти їх не помічати, не реагувати на їх «собаче завивання». Вони втішаються, коли ми нервуємо, підвищуємо голос, намагаємось виправдатись. Не треба. Коли ми їх не помічаємо, їхні провокації стають безсилими, немічними.

Іще... Пам'ятайте, що Україна буде такою, якою буде її народ. А її народ — це нинішні діти. Їх треба виховувати, їм треба допомагати ставати справжніми людьми. Бездуховність — це великий наш ворог. Більше буваймо в школах, зустрічаймось із молоддю в бібліотеках, ходімо на уроки. Не чекаючи запрошень, самі знаходьмо можливість зустрічатись з учнями та студентами.

Не секрет, що часто навіть ті учні, які ходять в українські школи, в родинах розмовляють російською. На зустрічі в одній із київських гімназій, де учні відкрили свої юні серця прочитаним мною поетичним рядкам, я запропонував, щоб самі учні були ініціаторами українізації в їхніх родинах. Приходьте зі школи і почніть розмовляти українською. Напишіть мамі вітальну листівочку теж українською, запропонуйте татові прочитати книжку, написану українським письменником. Батьки люблять своїх дітей. І ця ініціатива може бути підтримана.

В нас зменшилась кількість інтелігенції. Її острівці в морі бездуховності — це сільські вчителі. Підтримайте їх, якщо не матеріально, то хоч духовно: подаруйте свою книжку, передплатіть українську газету... Бо саме в їхніх руках — зелені паростки України.

Ми живемо в жорстокий і немилосердний час. В його скаламученому потоці виживає лише той, хто має сильну волю, наполегливість, свої духовні пріоритети.

Останні роки показали: у нас щирих друзів дуже мало, а ворогів — сила-силенна. Нас хочуть роз'єднати, посварити, відвернути нашу увагу від насущних проблем, перекинувши погляд на щось дріб'язкове. Певно, саме для цього закликано до України під благородною вивіскою «Свобода слова» чужих політичних шоуменів Шустера, Кисельова та подібних до них. Хоч одна їхня передача сприяла нашому єднанню? Твердо кажу — ні! Та й що це за передачі для українців, які ведуться не українською мовою?

В мене є найвищі цінності — здоров'я (хочу ще трохи пожити), благополуччя дітей... і моя українська мова. Вона — це моє повітря, вода та їжа, без яких я не можу жити. Для мене — боротися за мову — значить боротися за життя. У цій боротьбі я шукаю спільників. Впевнений: вони є, і хочеться, щоб їх було багато.

Вадим КРИЩЕНКО,
поет-пісняр,
народний артист України.

Слово про рідну мову

Тобі виламували руки,
Тебе хотіли затоптать.
Та слів твоїх високі звуки
Красою вічною дзвенять.

Молюсь тобі я, рідна мово,
За тебе — в кревній боротьбі.
Бо я народжуюся знову
І воскресаю у тобі.

Час перекреслить і забуде
Усіх перевертнів й нікчем.
А ти була і вічно будеш,
Допоки на землі живем.

Допоки сонце в небі світить,
Допоки блискає зоря...
Беріть цю мову в серце, діти,
Із вуст пророчих Кобзаря.

Гран-прі здобув Писарєв-молодший

НОВІ ІМЕНА

Гала-концертом завершився в Донецьку VII Міжнародний конкурс артистів балету імені Сержа Лифаря. Журі на чолі з видатним хореографом Юрієм Григоровичем присудило Гран-прі солісту Національної опери і балету України Андрію Писарєву.

Третій тур припав на день народження 25-річного танцівника. Андрієві, що виконував варіації з балету «Полум'я Парижа», не було рівних на сцені Донецького театру опери та балету, де проходив конкурс. Ця сцена для переможця — рідна: тут він, син народних артистів України Вадима Писарєва та Інни Дорофеєвої, робив перші кроки у мистецтві.

Прогнозували велику конкуренцію саме у старшій чоловічій групі, де зібралися таланти з України, Росії, Казахстану. Напруга з кожним туром зростала. Вибув із боротьби через травму віртуозно-технічний казахський танцівник Ельдар Сарсембаєв. У молодшій групі українець Олександр Скулкін також не зміг продовжити змагання, хоча заслужив спеціальний приз. Щодо Гран-прі, то сумніватися в об'єктивності журі (французькі хореографи, учні Сержа Лифаря Олів'є Патє та Монік Жанотта, німецький балетмейстер Фалько Капусте, хореографи із Норвегії, Японії, Росії, Південної Кореї та інші) не доводиться. «Жодних суперечок, як у парламенті, у нас не було. Все вийшло дуже легко. Бо в журі зібралися великі професіонали», — зазначив Юрій Григорович.

Художній керівник донецької опери Вадим Писарєв сказав: «Я завжди був дуже вимогливим і до себе, й до сина. Звісно, я радий і пишаюся, що він у свій день народження отримав Гран-прі. Я не міг впливати на думку журі, бо туди не входив. Але у Андрія — справжнє, яскраве «золото».

Цікавість до відродженого змагання танцівників перевершила всі сподівання: заявки подали понад 160 юних артистів із 16 країн світу. «Хтось каже, що класичний танець застарів. Дурниці! — переконаний Юрій Григорович. — Потрібне все: і сучасне, і класичне».

Те, що журі очолив такий балетний авторитет, як Григорович, забезпечило половину успіху конкурсу, переконаний голова наглядової ради Благодійного фонду Вадима Писарєва «Золотий Олімп» Владислав Дрегер. Другий важливий чинник — рекордний призовий фонд — 110 тисяч доларів. Гран-прі — 20 тисяч. Це — безпрецедентна для балетних конкурсів сума. Хоча її не порівняти з гонорарами поп-зірок...

Переможці VII Міжнародного конкурсу артистів балету імені Сержа Лифаря:

☞ ***Гран-прі** — Андрій Писарєв (Україна).*

☞ ***Вікова група «Пті Серж Лифар»:***
Перша премія серед дівчаток — Софія Матюшенська (Молдова).
Перша премія серед хлопчиків — не присуджувалася.

☞ ***Молодша вікова група:***
Перша премія серед дівчаток — Катерина Чебикіна (Україна).
Перша премія серед хлопчиків — не присуджувалася.

☞ ***Старша вікова група:***
Перша премія серед дівчат — Світлана Бедненко (Україна).
Перша премія серед хлопців — Айдос Закан (Казахстан).

Ліна КУЩ.

Фото надано оргкомітетом конкурсу.

Край десяти замків

На нараді в Закарпатській облдержадміністрації обговорено стан історико-культурних пам'яток та їх збереження. До розмови були запрошені мистецтвознавець Михайло Сирохман, ректор Закарпатського художнього інституту Іван Небесник, головні архітектори області Андрій Жиган та Ужгорода Олександр Шеба.

На Закарпатті — 19 населених пунктів, що належать до історичних ареалів, проте жоден, окрім Ужгорода, не має історико-архітектурного плану. Область не може похвалитися жодним історико-архітектурним або національним заповідником.

— З десяти замків краю експлуатуються Ужгородський і Мукачівський, інші — на стадії віртуального відновлення. Якщо найближчим часом не почати реконструкцію, ризикуємо втратити їх назавжди, — наголосив головний архітектор області.

Учасники зустрічі одностайні: потрібно нормативними документами встановити мораторій на проведення ремонтних робіт, реконструкцій, надбудов без чіткого узгодження з архітектурно-художньою радою, відповідними органами.

— Треба починати системну роботу. Паспортизувати об'єкти, щоб знати, з чим працювати, і чітко визначити, що саме робити, — каже голова ОДА Олександр Ледида.

Вирішено створити робочу групу, яка готуватиме відповідні матеріали на сесію облради; заснувати фонд, що займатиметься відродженням історичних пам'яток. Подібні масштабні роботи на Закарпатті не проводилися від початку 1970-х років.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Музиці тісно в хаті

В колекції хмельниччанина Володимира Мислицького — десятки унікальних народних духових інструментів

ЗНАЙ НАШИХ!

Володимир запихає за пояс дудки, сопілки, сурми, роги, вішає через плече волинку, бере до рук пилку... Це не просто показ експонатів колекції — а підготовка до виступу. «Німих» муляжів у нього немає. Друзі жартують: якби Володя взяв до рук простого дрючка — і той заграв би. Серед його інструментів є такі, що їх, може, й у всій Україні ніде не зустрінеш.

Любов до духових інструментів прийшла до Володимира з роками. А починалось усе з баяна. Сільський хлопчина так показав себе на вступних іспитах, що його взяли одразу на другий курс Хмельницького музучилища. Він марив кар'єрою музиканта, хоча батько казав: «Мій тато грав — нічого не мав, я грав — не мав. І ти не матимеш. А от якби механіком став...»

Втім, в армії його взяли не до військового оркестру, а в десантні війська. Про руки музиканта-віртуоза довелось забути. У десантника мають бути чавунні кулаки. Сьогодні на це Володимир дивиться філософськи: якщо маєш грати — гратимеш.

Після армії закінчив училище, потім грав у духовому оркестрі Академії прикордонних військ та у Хмельницькому муніципальному духовому оркестрі. Може, й не думав би про сольну кар'єру, якби не зустрівся з солістом облфілармонії Володимиром Штепою. Той був закоханий у старовинні народні інструменти, вивчав секрети гри на них. І все шкодував, що немає у нього послідовника. Аж поки не з'явився Мислицький.

Володя став достойним учнем. Взявся за інструменти, про які раніше й не чув — кавал, тилинку, фуяр, двоxденцівку, кувику... А вчитель познайомив зі старими майстрами, що не забули, як усе це зробити. У них і замовив перші інструменти для своєї колекції.

Родина Володимира не розкошувала, але на інструментах він не економив. Щось замовляв майстрам, щось купував на ринках та в антикварів, а щось діставалося в дарунок. Колекцію народних інструментів доповнили старовинні духові та струнні інструменти.

— Ось труба ще з царського військового оркестру, тут навіть спеціальне клеймо є, — показує він. — Уявіть, вона не лише на балах грала, а й кликала в атаку!

Тромбон, якому понад сто років, подарував емігрант із Канади. А про скрипку, зроблену ще у 1876 році на знаменитій музичній фабриці Циммермана, ціла легенда є. Кажуть, скрипаль веселив компанію батька Махна. За радянської влади господар не грав, а скрипку сховав у скрині, відчиняти яку нікому не дозволяв. Зробили це аж після того, як він помер. Тоді й зазвучала скрипка, що мовчала ледь не сотню літ.

Інша історія — з вірменським дудуком. Володимир почув дивовижний голос цього інструмента на гастролях. Попросив і собі виготовити дудук. Зробили, а як передати? Адже такий інструмент — народна цінність, її непросто вивезти за кордон.

Фраза Маяковського про ноктюрн на флейті водостічних труб — не лише поетичний образ. Інструмент, що отримав назву ребро-баритон, із тих самих труб Володимир таки зробив, і тепер він звучить майже на кожному виступі.

Нині Володимир служить в окремому полку спецпризначення. Отже, десантна підготовка не була марною. Та це не заважає йому залишатись музикантом. Разом із фольклорним колективом «Юність Поділля», народним ансамблем танцю «Поділля» він побував на багатьох міжнародних фестивалях по всій Європі. Запрошують сопілкаря і на українські фестивалі. Як не прикро, а давні українські інструменти нині — справжня екзотика.

— Що ж дивного, — каже Володимир. — Майстрів, які знали секрети виготовлення таких інструментів, вже майже немає. Композитори не пишуть для них мелодій. Та й багато хто з музикантів вважає ріжок чи сопілку не справжнім музінструментом, а пастушою забавкою. То де ж візьмуться віртуози?

Гра ж на цих дудочках, рогах та сурмах — не така й проста: немає ні струн, ні клавіш, а то й звичних для сопілки отворів. Тут справді душею треба заграти. Володимир каже, що дудук лежав у нього п'ять років, поки він наважився щось на ньому виконати. Навіть на батьківщині дудука вже не так багато музикантів, що володіють цим інструментом.

— А з трембітами якось не склалось, — жартує Володимир. — Цьому інструменту в кімнатах тісно. Щоб пролунав голос трембіти, її спочатку треба кілька днів замочувати у річці.

Та й будь-якому інструменту із колекції Мислицького у хаті тісно. От і намагається їх володар грати всім і всюди. А недавно він разом із обласним науково-методичним центром культури і мистецтва видав брошуру, де представив частину своїх інструментів. Організувати сольний концерт, виступити на великій сцені — непросто. То нехай хоч книжки розкажуть про прадавні інструменти. Поки про них є кому розповідати.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Чи можливий театр без театру?

ПРОБЛЕМА

Майже два роки актори Кіровоградського обласного муздрамтеатру імені Марка Кропивницького **(на знімку внизу)** не мають змоги грати в рідних стінах через капремонт та реставрацію приміщення, що невиправдано затягуються.

Про необхідність оновлення будівлі почали говорити ще літ десять тому, та лиш 2009 року, коли еменесники визнали приміщення театру аварійним і заборонили його експлуатацію, уряд виділив 12,5 млн. гривень на ремонт. До березня 2010 року гроші освоїли, і більше будівельників там не бачили.

До речі, для повного ремонту потрібні серйозні гроші — 130 мільйонів. Це можуть бути лише кошти держбюджету. Голова Кіровоградської облдержадміністрації Сергій Ларін на недавній прес-конференції заявив, що в поточному році на реконструкцію театру буде спрямовано 80 млн. гривень. Залишається сподіватися, що це станеться якомога раніш, щоб з настанням тепла розпочати заплановані роботи. А нині трупа театру, де чимало самобутніх акторів, в тім числі вісім заслужених артистів України, не має змоги проводити повноцінні репетиції і грати на своїй сцені.

— Нинішній виїзний порядок виступів у цілому несприятливий для зростання творчого потенціалу, — каже директор театру та його художній керівник, заслужений діяч мистецтв України **Михайло ІЛЛЯШЕНКО *(на знімку)***. — Ми змушені існувати як колектив мандрівний, що суттєво відрізняється від стаціонарного. Через те повільно оновлюється репертуар, та й добре відпрацьовані вистави неможливо грати, бо чимало з них багатолюдні, насичені об'ємними декораціями, які не втиснеш на невеликі сцени. Не виключаю, що в разі затягування ремонтних робіт театр може зазнати і кадрових втрат. Отож, нам дуже важко, і з цього приводу хотілося б почути також думки народних депутатів України, серед яких чимало поціновувачів театрального мистецтва, принаймні вони себе такими вважають.

У 1990-х роках у Кіровограді збудували велике, сучасне приміщення театру. Готовність його становила 90—95%, але трапилось те, чого ніхто не чекав. Будівлю продали приватним структурам, і нині там — торговельний центр.

...За останні півтора роки театр об'їздив з виставами більшість районів Кіровоградщини, побував у Дніпропетровській, Полтавській та Черкаській областях. І всюди успіх та вдячність глядачів. «Наталка Полтавка» Котляревського, «Кайдашева сім'я» Нечуя-Левицького, «Чмир» Кропивницького, «Золоте курча» Орлова, «Рицарські пристрасті» Красногорова, «Кіт у Чоботях» Прокоф'єва та Сапгіра — це лише невелика частка творчого доробку. Нещодавно «Наталка Полтавка» протягом дня зібрала у залі облфілармонії два аншлаги. Що і казати, люблять тут кропивничан — продовжувачів славних традицій українського театру. От якби їм та ще й у рідних стінах грати.

Віктор ІЩЕНКО.

Кіровоград.

Фото автора.

ХРОНІКА

КИЇВ

Хворостовський у столиці

Нещодавня поява Дмитра Хворостовського у стінах Національної музичної академії України імені Чайковського викликала справжній фурор. Випускник Красноярського інституту мистецтв, володар титулу «Найкращий голос світу», а також премії «Золотий Орфей» та міжнародної премії «Слов'яни» Дмитро Хворостовський сьогодні — бажаний гість на майже всіх оперних сценах світу. У 1996 році Бернард Хайкінк запросив російського баритона до лондонського Ковент Гардену на роль Родріго, маркіза ді Поза у опері «Дон Карлос» Дж. Верді. 1999-го Лука Ронконі для Зальцбурзького фестивалю поставив «Дон Жуана» Моцарта, і Хворостовський був запрошений для виконання Дон Жуана та Лепорелло. Через рік у режисерській версії Жордана з'явився ще один «Дон Жуан» з Хворостовським — на Берлінській оперній сцені. Серед важливих робіт співака образи Ріголетто в опері Верді (Ковент Гарден), Ричарда у «Пуританах» Белліні (Віденський оперний театр), Фігаро в «Севільському цирульнику» Дж. Россіні та інші. Одна з його останніх ролей — Онєгін в опері «Євгеній Онєгін» (2008-й, диригент — В. Гергієв, Маріїнський театр, гастролі у Нью-Йорку) — має відеоверсію і була номінована на премію «Греммі».

Для зустрічі з професорсько-викладацьким складом, аспірантами та студентами музичної академії Дмитро Хворостовський використав час перерви між авіарейсами. У малому залі відбулося святкове оголошення співака володарем ордену «За вагомий внесок у розвиток музичного мистецтва». Нагороди — орден та звання «Почесний професор Академії» є символами вільного художника, що може у будь-який час приїхати із концертною програмою або майстер-класом до академії. Поміж почесних професорів цього закладу — композитор Кшиштоф Пендерецький, солісти Сергій Стадлер та Ольга Пархоменко. «Такого сюрпризу я справді не чекав, — сказав Дмитро Хворостовський. — Я обеззброєний. У мене немає слів... Мені дуже приємна ваша увага, ваш ентузіазм. Ваші промовисті очі переконують мене в тім, що в нашому житті все буде до ладу, попри політику та світові катаклізми. За вами майбутнє. Успіхів вам!»

Ольга ГУРКОВА.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Міфи і легенди курганів

Історичні багатства степового краю із його найбільшими у Таврії скіфськими курганами, серед яких і знаменитий Огуз, постають із нових краєзнавчих книг «Буття роду» та «Руни золотого бика». Автор цих цікавих видань — відомий на Херсонщині краєзнавець, лікар-терапевт Нижньосірогозької центральної райлікарні Юрій Безух.

У «Рунах золотого бика» зібрані міфи, легенди і перекази, що й досі побутують у колишній скіфській вольниці, де протягом тисячоліть мешкали десятки народів. А «Буттям роду» автор утверджує думку: ніщо на цім світі не зникає безслідно, через те ми завжди в одвіті за майбутнє. З-під пера Юрія Безуха вже вийшло одинадцять книг про колишню Мекку вітчизняної археології — Нижньосірогозький край. Нинішні видання побачили світ завдяки місцевим меценатам — керівникам підприємств і окремим благодійникам.

Василь ПІДДУБНЯК.

Якщо у зв'язці одній

пліч-о-пліч долають труднощі селянин з інвестором...

Сьогодні в українських селян двояке ставлення до інвесторів. Чимало з них так наїлися інвесторських «пряників», що о–йо–йой...Тільки–но на початку 2005–го на владному українському парламентсько–урядовому Олімпі заїкнулися про прийняття закону про вільний продаж землі, як бажаючих «ощасливити» селянина, наче груші посипались з дерева. Груди нарозхрист і нумо зваблювати клієнтів скорим «добробутом». Потрапили на цей гачок і чимало сумських аграріїв.Перша за попередньої влади відкрила «сватам» свої гарячі обійми чиновницька рать із тодішніх можновладних регіональних структур. Найспритнішим та з «царськими грамотами» передавалося в оренду оберемками ледь не піврайону сільгоспугідь. У багатьох випадках доходило до анекдотичних ситуацій. Так, зокрема, в Путивльському районі італійському «бізнесменові», який приїхав «освоювати» українські чорноземи лише на «повноприводному» двоколісному ровері, тодішнє районне начальство відвалило від щедрот своїх в оренду близько 10 тисяч гектарів орної землі. За півтора року іноземець–«спринтер», не освоївши навіть п'ятої частини, через Інтернет виставив всю орендовану землю на продаж за ціною 200 доларів за гектар, після чого чкурнув на Апенніни вже... на «Мерседесі». Ще за рік ця земля перейшла до рук третього власника... І таких прикладів у регіоні наведуть вам безліч.

Директор ПП «Дружба-6» Юрій Сорока.

Обіцянки на сльози

— Сьогодні окремі інвестори, прийшовши у те чи інше село, нерідко діють за принципом: після мене хоч потоп, — розповідає заступник голови Білопільської райдержадміністрації Юрій Гедерим. — Ми надаємо вам підвищену орендну плату і баста — землю доглядаємо на свій розсуд. У деяких селах, не розуміючи майбутніх наслідків цієї «благочинності», ковтали наживку «з апетитом». Заїжджим спритникам цього і треба було: приїхали — посіяли, потім приїхали — зібрали і «аривідерчі» до наступної весни. А селянин, як і раніше, залишався при «бубнових інтересах».

Деякі інвестори заробляють на сльозах довірливих селян мільйони, а потім хутенько перепродують свої корпоративні права іншим «благодійникам».

— Саме так і вчинив один із «молодців», який орендував у мешканців села Бахчи 84 паї тамтешнього зернокомплексу, — продовжує Юрій Юрійович. — Спочатку селяни не могли натішитися інвестором: і оренду виплачував справно, і дрова завозив, городи весною орав, технікою допомагав. Утім, ідилія закінчилась після продажу комплексу іншому власнику. Другий — третьому, той — наступному, а наступний — ще комусь. І залишилися «щасливі» орендодавці біля розбитого корита: сьогодні це єдине підприємство в районі, яке й досі не розрахувалося з пайовиками.

І, схоже, не скоро розрахується. Адже бахчани разом із районною владою з ніг збилися в пошуках «надцятого» «благодійника». Віднайшли лише на шостий місяць, десь на півдні України.

Повторюся: таких фактів — цілий клунок. Однак якщо раніше селяни покірно зносили дивацтва «спасителів», то нині дедалі наполегливіше відстоюють власні права і власну гідність...

Один із найбільших аграрних інвесторів в краї заходив в область п'ять років тому мало не під барабанний дріб та звуки фанфар. Разом з іншими йому належало відроджувати ледь не половину з наявних — близько півмільйона гектарів — занедбаних на той час сільгоспугідь регіону. Селяни Білопільського району від вітальних аплодисментів мало долоні собі не повідбивали, оскільки столичний доброчинець усім пообіцяв манну небесну. Особливо тішилися жителі Річок і Ободів. Та «не довго музика грала...». Цього року і річинці, і ободяни піднесли «благодійнику» гарбуза і відправили «пастися» на інші пасовиська.

— Який їх ґедзь укусив? — цікавлюся в Юрія Гедерима. — Дружили, дружили і раптом такий конфуз...

— Не так дружили, як мирилися, — пояснює співрозмовник. — Не від повноти щастя, звісно.

А сталося ось що. Компанія і справді виплачує в районі найвищу орендну ставку селянам, зате, як мені розповіли в Ободах, і почувається некоронованим володарем, з року в рік засіваючи до 70 відсотків орендованої землі однією кукурудзою. Двічі на рік нагонить техніки зі своїми механізаторами — засіє, збере — ось і все «співробітництво». А в кожного орендодавця домашнє господарство, живність, якій потрібні корми. Раніше село на весь район славилося медом, однак гречку разом з іншими зерновими інвестор раз і назавжди вивів із сівозміни. А ще у нього в договорі навіть натяку на соціальну підтримку сіл немає. Ні, якщо хтось попросить, кине з панського плеча якусь тисячу і «до побачення». Не турбували інвесторів ні занепадаюча сільська соціальна сфера, ні інфраструктура. А ще майже кожного року (минулоріч також, у чому я пересвідчився на власні очі під час поїздки до Марківки. — **Авт.**) на зиму в полі він залишає десятки й десятки гектарів незібраної качанистої. І так вона «квітне» до весни. А весною переоре і знову засіває кукурудзою. Про зайнятість місцевого населення й мова не йде. Тож одні, мов неприкаяні, тинялися по селу, не знаючи, де докласти рук, інші подалися за тридев'ять земель на заробітки. А село продовжувало занепадати. Спроби селян повернути «хваленого» інвестора обличчям до соціальних проблем — залишилися порожнім звуком. Тож спочатку в Ободах, а потім і в Річках вказали «благодійнику» на двері. У районі подейкують, що така само доля незабаром чекає його у Верхосулці та інших селах.

— Звідки така різка зміна настрою? Колись не знали, де посадити, а нині безапеляційно вказують на двері. Чому?

— Зустрічали, думаючи, що прийшов справжній і надійний друг, який з часом визволить із злиднів та поверне село до життя. Важко жилося людям. Тому й понадіялися на першого зустрічного, який наобіцяв цілий міх. Однак з приходом нинішньої влади всі на селі відчули свіжий вітер перемін. Він поки ще слабенький, але вже віє: і в уряду, і в обласного керівництва нарешті дійшли руки й до сільськогосподарської галузі. У регіоні, приміром, розроблена довгострокова програма соціально-економічного розвитку аграрного сектору. Вже зроблено перші зримі кроки з її втілення: за один рік на Сумщині в бур'янів відвойовано кілька десятків тисяч гектарів орної землі, поступово піднімається з колін буряківництво, дивись, невдовзі доберуться й до тваринництва.

Звісно, самотужки витягти воза, який за два десятки літ «реформаторське» болото засмоктало по самі голоблі, державі не вдасться. Потрібні надійні партнери, для яких доля і майбутнє українського села повинні стати наріжним каменем в їхній програмній діяльності.

Малеча з марківського дитсадка «Ластівка» в очікуванні святого Миколая, який принесе щедрі подарунки від керівництва «Українських аграрних інвестицій».

Звісно, самотужки витягти воза, який за два десятки літ «реформаторське» болото засмоктало по самі голоблі, державі не вдасться. Потрібні надійні партнери, для яких доля і майбутнє українського села повинні стати наріжним каменем в їхній програмній діяльності: у розв'язанні проблем соціальної сфери, зайнятості, духовності, культури, освіти, які колись лежали на плечах колгоспів, а потім КСП.

— Вам не здається, що ваші бажання — утопічна мрія?

— Жодної утопії. Такий інвестор уже працює на повну силу у трьох господарствах нашого району — це холдинг «Українські аграрні інвестиції» на чолі з Олександром Костенком.

Саме цю компанію ми ставимо за приклад іншим інвесторам. Насамперед у підходах до ведення сільськогосподарського виробництва, зокрема до хазяйського використання орендованої землі. Усе передове, що є на сьогодні у світовій агронауці, ви зустрінете на полях холдингу.

Як у батька за пазухою

Під час редакційного відрядження до Глухова до рук випадково потрапила білопільська «районка». У часописі увагу привернула підвальна стаття «Відродження села — відродження держави» з дифірамбами... інвесторам. Шестеро, як і належить за їхніми заслугами, згадуються лише «для рими», а ось холдингу «Українські аграрні інвестиції — алілуя наспівано... за очі на дюжину вистачить. З публікації також довідався, що інвестор у Білопільському районі представлений кількома найкращими господарствами регіону — ПП «Дружба-6» та його Луциківською філією. Що за чотири роки за підтримки інвестора орні поля тут зросли втричі — до 9 тисяч гектарів, що в кожному створено по 60 робочих місць. Не забуто також їхні здобутки. Позаторік, приміром, обидва на круг з одного гектара зібрали: пшениці — по 75, соняшнику — 22,2, ріпаку — 34 центнери. Що й минулого року за складних погодних умов обставили майже всі сільськогосподарські підприємства області. А ще автор стверджував, що здобутки досягнуто лідерами завдяки застосуванню інтенсивних технологій та комплексним заходам зі збереження родючості грунтів. Одне слово, не інвестор — а чистої води альтруїст, портрету якого місце на покуті під образами. З фактами, звісно, не посперечаєшся. Та щоб, бува, не вскочити в халепу та позбутися всіляких сумнівів щодо почутого і прочитаного, вирушаю на зустріч з керівництвом ощасливленого на всі заставки ПП «Дружба-6».

Замість обіцянок — рятівний круг

— Що змусило шукати допомоги в інвесторів? — цікавлюся в головного агронома господарства Олексія Деркача.

— Відчай і безвихідь. Полишене державою напризволяще, геть знесилене і доведене до банкрутства наше господарство у 2006 році зовсім перестало опиратися «новаціям» доморощених реформаторів, які вже стояли в наших головах з догораючими свічками...

Тодішня ситуація в Марківці була гірша за «пікову»: село залишалося за бортом життя. Господарство — банкрут, наявна техніка через поломки та відсутність пального — на глибокому «якорі», заборгованість у зарплаті — майже дворічна. Тож у попередниці нинішньої «Дружби-6» навіть на конвульсії бракувало сили. Саме в цей критичний момент, до Марківку, немов з рогу достатку, чередою посунули кликуни-рятівники.

— Чому пішли під опіку саме «Українських аграрних інвестицій»? Адже деякі інвестори пропонували набагато вигідніші умови.

— Обіцяли і малювали на словах, а самі при цьому відводили очі, — згадує Олексій Петрович. — Зате «Українські аграрні інвестиції» без словесної тріскотні, мовчки подали рятівний круг — почали з написання угоди про співпрацю, в якій зобов'язувалися: упродовж одного року погасити майже півторамільйонну заборгованість до бюджетів і фондів, у зарплаті; виділити кошти для підготовки техніки до тогорічних осінніх польових робіт; забезпечити постійною роботою щонайменше півсотні марківців. Та чи не найбільше підкупила запропонована майбутнім партнером соціальна угода, яка давала можливість розв'язати практично всі життєво важливі аспекти життєдіяльності сільської громади. Нею, зокрема, передбачено щорічну фінансову підтримку всієї соціальної сфери — школи, дитсадка, сільради, клубу, забезпечення сільської лікарні медикаментами, ліками, інструментом, утримання і ремонт інфраструктури — доріг, колодязів... Ось тому ми й вибрали собі в патрони «Українські аграрні інвестиції».

— Не шкодуєте?

— Шкодуємо, що раніше не зустрілися зі своїм рятівником. Адже здобутками останніх років завдячуємо саме співпраці з ним. Відтоді наша Марківка щонайменше два десятки літ скинула зі своїх натруджених плечей. Усі соціальні заклади села — в теплі й достатку: доглянуті, відремонтовані, сільські дороги полагоджені. Минулої сніжної зими за його кошти на розчищенні дороги до двох шляхів — київського і білопільського — постійно працював бульдозер. А ще 62 мешканців села, що значно більше цифри, зазначеної в угоді, працевлаштовано з місячною зарплатою понад дві тисячі гривень. Не обділені увагою з боку партнера також сільські ветерани. Нині в Марківці один із найкращих машинно-тракторних парків в області: зарубіжні трактори, ґрунтообробні знаряддя тощо. Нещодавно він поповнився двома новенькими «Кейсами», а на підході вже третій.

Давно зняли із сільського клубу замок. Придбали для нього музичні інструменти, музичний центр, і в вихідні завжди гримить дискотека, на яку з'їжджається молодь з усієї округи. До речі, на вирішення соціальних питань інвестор щорічно виділяє сільраді значні кошти в десятки тисяч гривень. В аналогічних умовах живуть і працюють трудівники і

☞ НАША ДОВІДКА

Олександр КОСТЕНКО — 35 років. Освіта вища, закінчив Київський торговельно-економічний університет. Розпочав трудову біографію в 1997 році начальником відділу Новокаховського відділення Промінвестбанку. У 2000—2002 роках — фінансовий директор холдингу «Енергія-Інвест». У 2002—2009 роках — генеральний директор холдингу «Молочний Альянс». Під його керівництвом виробничий потенціал холдингу збільшився з трьох до восьми масло- і сирзаводів, торговий оборот зріс на 220 відсотків, обсяг ринку — на 10 відсотків. З 2009 року — генеральний директор компанії «Українські аграрні інвестиції».

наших філій — Луциківської і Товстянської в Білопільському та Буринської і Біжівської в Буринському районах, яким також опікуються «Українські аграрні інвестиції». Ця співпраця дала змогу поступово відродити землеробство: нині ми загалом вже обробляємо понад 15 тисяч гектарів сільгоспугідь. Гадаю, що за рік-два спільними зусиллями повернемо до життя щонайменше дві-три тисячі гектарів землі в обох районах.

— Поталанило вам з інвестором...

— Не лише нам. Це саме можна сказати, наприклад, про ПП «Тарасівка-99» у Великописарівському, ТОВ «Агрофірма «Рост» у Сумському, ПП «Буймерське» і ПП «Печинське» у Тростянецькому та ще з півдюжини інших господарств, піднятих з колін «Українськими аграрними інвестиціями» упродовж останніх трьох років.

Лиха слава лежить, добра — попереду біжить

Вирушаю до одного з найвіддаленіших господарств області — ПП «Тарасівка-99» Великописарівського району, яке також співпрацює з інвестором-альтруїстом під назвою агрохолдинг «Українські аграрні інвестиції». Цікаво: невже і тарасівці з таким захопленням співатимуть йому осанну.

— А чому б і не хвалити, якщо хвала заслужена? — запитанням на запитання відповідає мені тарасівський сільський голова Олександр Панов. — Віддалена від цивілізації, останніми роками Тарасівка хиріла на очах. Тож, почувши про совісного і чесного інвестора, скинули шапки і подалися до нього з чолобитною: не візьмете під своє крило — наша смерть буде на вашій совісті. Важко, але погодився. І, скажу відверто, з великим ризиком для себе. Адже на той час від колишнього нашого господарства одна назва залишилась: ні трактора, ні плуга, ні комбайна. Єдиним «приданим» були тисяча гектарів давно занедбаних сільгоспугідь, більш як півмільйона боргів у зарплаті та з головою втоплене у злидні село. Погодившись на наші прохання, інвестор відродив з небуття господарство, а відтак урятував Тарасівку від погибелі.

Що правда, то правда. «Українські аграрні інвестиції» в особі ПП «Тарасівка-99» щорічно перераховують до бюджету сільради 116 тисяч, фіксованого податку — 7,5 тисячі, прибуткового — 145 тисяч гривень. Лише торік року на передсезонний ремонт школи інвестор вклав 15 тисяч, на медикаменти для сільського ФАПу — 2,5 тисячі, на музичний центр для місцевого клубу — 20 тисяч гривень, стільки ж позаминулої зими і на очищення вулиць села від снігових заметів. За його кошти процвітає тутешня художня самодіяльність, зокрема, переможець і учасник всеукраїнських та регіональних фестивалів і конкурсів етнографічно-танцювальний ансамбль, функціонують місцеві волейбольна та футбольна команди.

Тішить селян своїми економічними здобутками й ПП «Тарасівка-99» на чолі з Іваном Зеленським. З 2006 року земельний наділ розрісся майже до 5,5 тисячі гектарів. Саме відродження господарства й принесло достаток і спокій, окрім тарасівської, в сільські домівки ще двох сільрад району, адже тільки орендної плати власники земельних наділів щорічно отримують 1,35 мільйона гривень.

Історій із хепі-ендом завдяки фінансовій і матеріальній підтримці «Українських аграрних інвестицій» вам сьогодні розкажуть селяни в десятках сіл Сумщини. Взяти хоча б уже згадуване ТОВ «Агрофірма «Рост» із Сумського району на чолі із вченим-агрономом Миколою Шаповалом.

— Без нинішнього інвестора і партнера від нашого господарства, яке через мільйонну кредиторську заборгованість було оголошено банкрутом, давно одні ріжки та ніжки залишилися б, — розповідає Микола Якович. — Не інакше сам Господь, зжалився над долею кількох сотень селян і послав нам рятівника. За роки співпраці тільки в економіку господарства — на закупівлю сільськогосподарської техніки, відновлення 6 тисяч гектарів сільгоспугідь у п'яти сільрадах, дві третини з яких забур'янювались по три-сім років, — «Українськими аграрними інвестиціями» поетапно було вкладено 35 мільйонів гривень. Крім цього, ще кількома сотнями тисяч гривень було профінансовано соціальну сферу Хотінської селищної та Стецьківської, Яструбенської, Біловодської та Басівської сільських рад, які пребувають у зоні дії агрофірми.

Розповіді, розповіді, і кожна просякнута вдячністю і пошаною до інвестора. Така одностайна повага дорогого варта у збіднілій на мораль і щирість нинішній Україні.

Юрій Сорока (в центрі) **разом з операторами Олександром Степановським та Олексієм Руденком у захваті від нових «Кейсів».**

«Цей інвестор і справді став чи не єдиним світлом за останнє десятиріччя у долях кількох тисяч селян 11 районів регіону», — одностайні у своїй думці керівники господарств і сільських громад, з якими довелося зустрічатися. — За відсутності глобальної державної програми з відродження села інвестори для нього донедавна чи не єдиний рятівний круг...

Інтерв'ю з інвестором

— Компанія «Українські аграрні інвестиції» була заснована у 2005 році для відновлення вітчизняного аграрного сектору, — розповідає генеральний директор холдингу Олександр Костенко, — і за перші три роки свого існування відродила 86 сільськогосподарських підприємств у різних регіонах України, в яких відновила родючість понад 300 тисяч гектарів. Ураховуючи, що більшість коштів залучалось із зовнішніх ринків, на діяльності компанії дуже позначилась недавня економічна криза. Зменшення обігових грошей та засобів на розвиток призвело до заморожування значної кількості і виробничих, і соціально-економічних програм. Однак у другій половині минулого року все повернулось на круги своя: з відновленням повномасштабного фінансування акціонерами в «Українських аграрних інвестицій» відкрилося друге дихання. Значною мірою стимулювали нашу роботу в Сумській області, так би мовити, піддали пари, серйозні реформаторські кроки нового уряду, спрямовані на врятування галузі, та відчутна підтримка керівництва Сумської облдержадміністрації, яка з розумінням поставилась до наших сільських «оздоровчих» проектів у регіоні. Уже напрацьовано спільно кілька соціальних програм, є проекти з реанімації переробних підприємств.

Донедавна нашою ахіллесовою п'ятою було використання компанією найманої праці і ґрунтообробної та збиральної техніки. По-перше, дороге задоволення, яке влітало в солідну копійку, по-друге, «найманці» не забезпечували належної якості робіт ні на весняних польових роботах, ні під час жнив. Відтак визріло рішення працювати власними силами на власній техніці. Цей соціально-економічний проект нині повним ходом втілюється в життя. На сьогодні компанія вже придбала перші 22 трактори марки «Кейс» із 35 імпортними сівалками і 15 обприскувачами. На початку наступного року машинно-тракторний парк поповниться ще 15 сучасними зарубіжними тракторами. Хочу підкреслити, що це лише стартова частина проекту і оцінюється вона в 17 мільйонів доларів.

Які подальші плани? Звісно, не менш грандіозні. З огляду на відсутність на Сумщині сучасних високотехнологічних елеваторів, що завдає компанії та її суміжникам — аграріям — значних збитків, плануємо збудувати або викупити та модернізувати в області два потужні зерносховища. Наступний етап — також узгоджений із керівництвом області — будівництво в зоні діяльності компанії переробних підприємств з виробництва соняшникової олії, борошна і, ймовірно, відкриття власних хлібозаводів. Оце і є комплексний підхід до розв'язання соціально-економічних програм у конкретному місці. На Сумщині, зокрема, він передбачає тільки до 2013 року 400—600 нових робочих місць. Минулоріч, до речі, наша компанія витратила тільки на соціальну сферу населених пунктів, які співпрацюють з нами, близько 1,6 мільйона гривень.

Цілеспрямоване нарощування виробничого потенціалу — ось головна запорука відновлення потужного вітчизняного аграрного сектору та поліпшення життя сільських мешканців.

На сьогоднішній день, крім Сумської, загалом працюємо у 16 регіонах — Полтавській, Чернігівській, Вінницькій, Черкаській, Хмельницькій, Івано-Франківській, Тернопільській та інших областях України. Йдемо туди, де зацікавлені в серйозних, вдумливих інвесторах, які не налітають у кавалерійській атаці із шашками наголо, і де влада по-справжньому піклується про добробут людей. Для швидшого розв'язання назрілих проблем ми завжди готові підставити своє плече...

Чи є побажання до влади, зокрема, парламенту й уряду? Є й чимало. Перший у цьому списку — паритет цін. Одночасно з постійним здорожчанням вартості техніки, міндобрив, пального зростають затрати на вирощування сільгоспкультур. Так, приміром, останнім часом ціни в Україні на мінеральні добрива зросли майже на 80 відсотків — з 1850 до 2950 гривень за тонну. Однак з боку уряду й досі жодної реакції. Незрозуміло чому. Адже стабільний розвиток усієї економіки країни можливий за рівних умов розвитку промисловості й аграрного сектору. Інакше весь час то голова, то хвіст застрявватимуть у болоті.

Продовжує вбивати українське село безробіття. Однак вирощуванням одних зернових справі не зарадиш. Зняти напруження у цьому питанні може відновлення посівів високотехнологічних культур — буряків, картоплі тощо. Цю пораду слід взяти на замітку урядовцям. Є претензії до уряду стосовно підвищення акцизу на пальне. З огляду на те, що саме аграрний сектор країни щорічно використовує до 70 відсотків його наявної кількості паливно-мастильних матеріалів, не варто стригти всіх під одну гребінку. Маю на увазі аграрія і власників «порше», «тойот», «лендроверів», «мерседесів», «ауді». тощо

Звідси й побажання: держава як ніхто має дбати про справжній паритет для всіх учасників, задіяних на виробництві...

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.
Фото автора.

☞ ВІД АВТОРА

За взаємного розуміння проблем і такого ж бажання спільно взятися розрубувати гордіїв вузол — успіх завжди гарантований. Цю аксіому вкотре підтверджує співпраця керівництва Сумської ОДА на чолі з Юрієм Чмирем та «Українських аграрних інвестицій» на чолі з Олександром Костенком. Запозичити б цей досвід усім. І тоді не стало б «благодійників», котрі приходять у світлі юпітерів, а зникають у сутінках. Викорінити це порочне явище можна лише на законодавчому рівні. Тоді кожен серйозно задумається, перш ніж іти в село з «доїльним» зашморгом. Приходити туди потрібно відкрито і з чистими помислами, як це роблять «Українські аграрні інвестиції». Починав агрохолдинг на Сумщини з 12 тисяч гектарів, а сьогодні це поле розрослося майже до 70 тисяч. Не завдяки заклинанням магів, а завдяки серйозним інвестиціям та самовідданій праці хліборобів. Так, приміром, на повернення до сівозміни понад двох третин із названої вище площі, придбання сучасної високопродуктивної техніки, застосування прогресивних технологій, засобів захисту рослин та підвищення родючості ґрунтів за час партнерства холдинг перерахував тутешнім аграріям майже 150 мільйонів гривень. Чи не такою й має бути справжня турбота про українського виробника-годувальника?

ПОДАТКИ

Від протистояння — до перемир'я

Податківці змінюють стратегію перевірок. Відтепер їх повинно стати менше, натомість відповідальність за порушення має посилитись. Хоча офіційно зменшення на третину заплановано з наступного кварталу, це правило почало працювати вже в березні.

В області замість раніше запланованих 64 проведуть лише 44 перевірки. У поле зору податківців потраплять насамперед мінімізатори та ті, хто намагається приховати платежі в так званих податкових ямах. Зате для сумлінних платників розроблена інша тактика співробітництва: замість перевірок вони отримають необхідні роз'яснення та додаткові інформаційні послуги.

— Для нашої служби не таємниця, наскільки добропорядним платником є те чи інше підприємство, адже щомісяця ми відстежуємо надходження податків від них. Тож навіщо витрачати час, чинити зайвий тиск, порушувати нормальну роботу підприємств та підприємців? Натомість із порушниками має бути зовсім інша розмова, — зауважила заступник начальника Хмельницької ДПА Олена Хотенко.

Не секрет, що завжди знаходились охочі скористатися послугами конвертаційних центрів та податкових ям, куди за різними схемами перераховувалась готівка, яка не обкладалася податком. Дуже часто покарати порушників, відшкодувати збитки не видавалося можливим, оскільки, окрім адреси, такі підприємства не мали більше нічого. До того ж ті, хто фактично перераховував кошти, знімали готівку й ухилялися від сплати податку, залишаючись осторонь відповідальності. Тепер за такі махінації відповідатимуть не так організатори підприємств-невидимок, як реальні платники, що скористались їхніми послугами.

Податківці також повідомляють, що тимчасово зупинять і фактичні перевірки фізичних осіб-підприємців, котрі працюють на ринках. Однак це не знімає відповідальності останніх перед законом. Якщо податківці отримають скаргу на роботу підприємця чи повідомлення з боку правоохоронців про порушення, вони матимуть право на проведення перевірки.

Оскільки фактична перевірка передбачає насамперед контроль за здійсненням розрахункових та касових операцій та наявність відповідних ліцензій, патентів і свідоцтв, то стосуватиметься вона насамперед тих підприємців, що провадять розрахунки через касові апарати. Таких в області налічується близько дев'яти тисяч.

Що ж стосується понад 140 тисяч підприємців краю, які працюють за спрощеною системою оподаткування, їм поки що не загрожують ніякі перевірки. Однак, скільки триватиме цей мораторій, наразі жоден із контролюючих органів сказати не може.

Тепер податківці наголошують: зменшення кількості перевірок зовсім не означає відсутності контролю за платежами. Уже найближчим часом вони поцікавляться роботою кількох десятків підприємств області стосовно яких виникли підозри щодо недобросовісної сплати податків. За прогнозованими даними, їхні порушення оцінюються майже в десять мільйонів гривень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

ПЕРСПЕКТИВИ

ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ

У Красному Лучі збиратимуть автобуси

Підприємство «КАН-Транс» реалізує проект з організації складального виробництва пасажирських автобусів марки «Волжанин» у місті Красний Луч. Першу чергу виробництва планується запустити до кінця квітня, другу — в серпні.

За словами генерального директора—голови ради директорів ТОВ «КАН-Транс» Олександра Киященка, перші 10 автобусів марки «Волжанин» уже стоять на строммайданчику й готові до складання.

Частина коштів на реалізацію проекту (загалом потрібно 47 мільйонів гривень) підприємство вишукало власними силами, максимальну підтримку пообіцяли керівники регіону. Передбачається розглянути низку механізмів, серед яких — можливість погашення кредитних ставок. Також буде розглянуто варіант участі підприємства в деяких регіональних і державних програмах розвитку підприємництва. Зокрема, й у програмі створення нових робочих місць для жителів вугільних регіонів області, оскільки проект передбачає створення понад 200 робочих місць для жителів Красного Луча. До кінця 2012 року планується організувати дрібновузлове виробництво із продуктивністю до 200 автобусів різної місткості на рік.

Показово, що деякі підприємства-перевізники вже заявили про готовність на своїй базі організувати регіональні центри з технічного й гарантійного обслуговування «Волжанина». Уважається, що це посилить конкурентоспроможність автобусів і сприятиме їхньому просуванню на ринку.

Для створення сприятливих інвестиційних умов для перевізників, які купують автобуси, облдержадміністрація разом з обласною радою, у свою чергу, планують за рахунок обласного бюджету виділити кошти Регіональному фонду підтримки підприємництва в Луганській області для пільгового кредитування (до 12 відсотків) або компенсації частини відсотків в разі придбання перевізниками автобусів марки «Волжанин» за рахунок кредитних коштів.

Крім того, облдержадміністрація готова змінити маршрутну мережу регіону, що дасть змогу набагато ефективніше експлуатувати автобуси великої місткості. За словами начальника управління транспорту і зв'язку Луганської облдержадміністрації Едуарда Романовського, сьогодні автобусний парк області потребує заміни 190 машин.

Надалі потреба у планових замінах рухомого складу становитиме близько 100 автобусів на рік. Сьогодні на міжміських і приміських маршрутах щодня здійснюють пасажирські перевезення 1170 автобусів. Майже половину з них експлуатують понад п'ять років.

Алла АНТІПОВА.

Святині повернулися на Волинь

ПАМ'ЯТЬ СТОЛІТЬ

Воістину святковим видався останній день березня для працівників Волинського краєзнавчого музею. Сюди з Національного науково–дослідницького реставраційного центру повернули ікони «Богородиця Одигітрія» XVII століття та «Святий Онуфрій» XVIII століття. Образ «Богородиці Одигітрії» є високохудожнім твором волинської школи іконопису, який вирізняється вишуканістю колориту, одухотвореністю ликів, багато декорованим золотим тлом.

Митрополит Луцький і Волинський УПЦ Нифонт та директор Волинського краєзнавчого музею Анатолій Силюк біля ікони «Богородиця Одигітрія».

У Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури відреставровані п'ять ікон. Особливої уваги заслуговує ікона «Розп'яття» XVIII століття з унікальною для Волині іконографічною схемою, запозиченою із західноєвропейського живопису: ангели, які збирають кров із ран Ісуса Христа, детально виписаний архітектурний ансамбль. Після реставрації чекає на додаткове наукове дослідження ікона із зображенням католицького святого, ймовірно Франциска Ассизського, засновника ордену францисканців. На звороті ікони є залишки іншого сюжету і напис, можливо, з ім'ям автора.

Продовжено реставрацію творчого фонду відомого волинського живописця Андроника Лазарчука (1870—1934). Цього разу відреставровані шість його художніх робіт, дві з яких — «Молодиця» і «В казармі» були в особливо важкому стані. Обидві відтепер стануть прикрасою експозиції Волинського краєзнавчого музею. В планах його працівників створити в Ковелі музей нашого славного земляка Андроника Лазарчука.

Гідне місце в експозиції історичного портрета, яка незабаром буде розгорнута в головному корпусі Волинського краєзнавчого музею, займе «Портрет юнака в латах» (Ієроніма Радзивілла) пензля невідомого художника. Одна із відреставрованих робіт — великий за розміром (2,4х1,2 м) портрет єпископа — може стати справжньою сенсацією. В нижній частині полотна, праворуч, відкрилася дата: 1650 або 1680 і літери АФАНА. Ймовірно це портрет Афанасія Пузини, який був Луцьким православним єпископом з 1638-го по 1653 рік.

Розпочато реставрацію комплексу давніх документів на пергаменті XVI—XVII століть. Зокрема, відреставровано Вкладний лист про освячення костелу 1700 року в містечку Турійськ, знайдений під час його ремонту і переданий до фондів Волинського краєзнавчого музею.

Друге життя в руках реставраторів отримали також одинадцять предметів порцеляни, переважно роботи волинських майстрів. Два з них — з фондів Літературно-меморіального музею Лесі Українки в селі Колодяжному. Незабаром вони повернуться в постійно діючу експозицію музею.

Картина Андроника Лазарчука «Молодиця».

За п'ятнадцять років, відзначалося на презентації, відреставровано 75 ікон. Це лише маленька частка тих святинь, які зберігаються у фондах Музею волинської ікони. За словами директора Волинського краєзнавчого музею Анатолія Силюка, понад 70 відсотків святинь потребують втручання реставраторів. Це вимагає значних коштів. Серед тих, хто активно матеріально підтримує Музей волинської ікони — митрополит Луцький і Волинський УПЦ Нифонт. Цікаво, що саме цього дня — 31 березня 1990 року — два десятиліття тому його було висвячено в єпископи. Тож на презентації на адресу владики пролунало чимало вдячних слів. Побільше б нам таких благодійників для цієї святої справи.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

ІЗ РЕГІОНІВ

Фронтовики матимуть персональний стаціонар

Нове стаціонарне відділення для лікування ветеранів та інвалідів Великої Вітчизняної війни відкрито на базі терапевтичного корпусу Ніжинської центральної міської лікарні, що на Чернігівщині. Воно обслуговуватиме 343 учасників бойових дій та інших пільговиків. У відділенні на 20 ліжок створено всі умови для надання кваліфікованої допомоги громадянам похилого віку. В палатах є сучасні меблі, дзеркала, бра, тумбочки, а також вода, туалети. В урочистому відкритті відділення взяли участь перший заступник голови обласної ради Іван Коробка та міський голова Михайло Приходько.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Ялта знову з генпланом

Генеральний план розвитку Ялти вдалося відстояти в суді. За словами міського голови Олексія Боярчука, судова тяжба з цього питання виникла через заперечення колишнього керівництва деяких селищ. Він вважає, що позитивну роль у цій справі відіграло створення ради міських і селищних голів Великої Ялти, яка успішно функціонує п'ять місяців. Нові керівники підтримали цей практично головний документ столиці українських курортів, що забезпечить комплексний розвиток усієї Великої Ялти.

Георгій ВЕРВЕС.

Крим.

Наступна зупинка — подорожчання

На 25 відсотків з 9 квітня подорожчає проїзд у тернопільських тролейбусах. Квиток для дорослих коштуватиме 1,25 грн., для школярів і студентів — 0,75. Комунальне підприємство «Тернопільміськелектротранс» мотивувало це подорожчанням електроенергії, запчастин, недостатнім відшкодуванням за проїзд пільговиків і просило встановити вартість тарифу на рівні 1,50 грн. Виконком міськради вирішив зупинитися десь посередині.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопіль.

У запорізькому Приазов'ї з'явиться свій дельфінарій

У селищі Кирилівка Якимівського району Запорізької області, слідом за аквапарком «Острів скарбів», відпочивальників запросить також атракціон з морськими тваринами. Цікаво, що другий рік поспіль численних любителів літнього відпочинку саме у Кирилівці чекатимуть не лише десятки кілометрів піщаних пляжів, а й атрибути «справжніх» кримських курортів. Ось і цього червня вже почне свою роботу й дельфінарій. Поки ж його мешканцями стануть троє дельфінів, а також кілька морських левів та котиків. На базі цілого комплексу, де знайдуть прописку згадані тварини, працюватиме й реабілітаційно-оздоровчий центр для пацієнтів з проблемами опорно-рухового апарату.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Приватизованим шахтам обіцяють «п'ятирічку» держпідтримки

А гідно закрити нерентабельні вугільні підприємства в держави не вистачає грошей.

Закон про приватизацію вугільних підприємств може бути прийнятий уже цього року. Про це заявив журналістам у Донецьку міністр палива та вугільної промисловості України Юрій Бойко. За його словами, зміна форми власності дозволить зменшити бюджетні витрати на галузь. «Ми говоримо про приватизацію як засіб залучення інвестора. Погодьтеся, що бюджетні кошти насамперед повинні йти на лікарні й школи, на виплати бюджетникам, а вже потім витрачатися на програми модернізації, які, за ідеєю, мають бути економічно обґрунтованими», — сказав міністр.

Ю. Бойко прогнозує, що цього року приватизаційна схема лише відпрацьовуватиметься. А от коли конкретні шахти змінять власника, в міністерстві не кажуть. «Ми домовилися, що в усіх приватизаційних процесах братимуть участь представники місцевої влади та трудових колективів. Держава ніколи не залишить без уваги вугільні підприємства, тому що вони мають надзвичайно важливе значення для енергетичної безпеки», — пояснив керівник галузі.

Перший заступник міністра Ігор Попович розповів про основні положення законопроекту щодо особливостей роздержавлення вуглевидобувних підприємств. По-перше, приватизовані шахти протягом п'яти років ще одержуватимуть держпідтримку, яка поступово скорочуватиметься. По-друге, підприємства, які виставлять на продаж, матимуть змогу списати частину заборгованості по податках. По-третє, вартість об'єктів буде мінімізована — в ній не враховуватимуть вартість промислових запасів корисних копалин. По-четверте, закладаються гарантії для трудових колективів.

А от закрити належним чином безперспективні шахти за п'ятнадцять років так і не вийшло. За цей час на ліквідацію в Україні було передано 136 вугільних підприємств. Однак повністю ліквідованих серед них — лише 27. У Донецькій області в стадії закриття перебувають 53 шахти та 2 збагачувальні фабрики. За словами генерального директора державного підприємства «Донвуглереструктуризація» Олександра Панішка, через хронічне бюджетне недофінансування більша частина державних коштів спрямовується на заходи, безпосередньо з ліквідацією не пов'язані.

«З 3,5 мільярда гривень, використаних із початку ліквідації, на ці цілі витрачено 2,9 мільярда. Із них 49 відсотків — це витрати на утримання шахт у період ліквідації, 37 відсотків — на пом'якшення соціально-економічних наслідків. Таким чином, на роботи, не пов'язані з ліквідацією шахт, витрачено 82 відсотки коштів. Левова їх частка спрямована на оплату споживання електроенергії та забезпечення побутовим паливом працівників. При цьому на фізичну ліквідацію спрямовано три відсотки, а на екологічні заходи — два відсотки від загального обсягу фінансування», — зазначив генеральний директор.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

У стадії закриття перебувають 53 шахти та 2 збагачувальні фабрики

Беззуба влада,

або Що заважає чиновникам припинити знищення зелених зон у місті?

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

У критичній кореспонденції «Владо, та застосуй же нарешті владу!» («Голос України» за 19. 12. 10) ішлося про те, що Київрада, разом з КМДА, всупереч природоохоронному законодавству, цинічно й нахабно продовжує перетворювати нашу зелену столицю на лісоповал.

Вандали в законі

Адже саме завдяки їхній «діяльності» ще понад 100 дерев і кущів, цього разу на перетині вулиць Червоноткацької і Червоногвардійської поблизу станції метро «Чернігівська», 12 січня перетворено на купи дров. Це начебто цілком законно здійснило ТОВ «Комфорт Маркет Люкс», яке на місці скверу площею 5 га має намір спорудити торговельно-розважальний центр. У кореспонденції також відзначалося, що в такий спосіб столична влада реалізовує своє рішення про надання під забудову земельної ділянки 14,7 га вздовж лінії підземки від станції «Лівобережна» до станції «Чернігівська». Спочатку на 1,15 га було знищено вікові дерева поблизу станції «Дарниця», про що повідомляли мало не всі столичні ЗМІ. Тепер забудовники спустошили ще 5 га цієї зеленої зони, порушивши, крім низки інших природоохоронних законів, і мораторій на видалення зелених насаджень у столиці, ухвалений 2 грудня минулого року.

Правоохоронні органи на звернення громадян і ЗМІ повідомили, що вандалізм скоєно цілком законно: «лісоруби» мали дозвіл міської влади та рішення господарського суду. У зв'язку з чим «Голос України» звертався до відповідних владних і правоохоронних інституцій з вимогою з'ясувати, на підставі чого Київрада, КМДА та суди виявляють необмежену «лояльність» до таких забудовників?

Без роду і племені

У такому разі на сполох мають бити передовсім природоохоронні та екологічні організації. Але складається враження, що влада діє з їхньої мовчазної згоди. Підставу для цього дає, приміром, відповідь на критичний виступ газети начальника головного управління екології та охорони природних ресурсів КМДА Василя Ягодки. Читаючи підписану ним відповідь, хочеться ридати від замилування стилем чиновника. Пан Ягодка старанно перелічує усі рішення і розпорядження КМДА, Київради, і те, з якими високими інстанціями вони погоджені, та вказує сплачену забудовником відновну вартість знищеного — 9,5 млн. грн. Це, мабуть, має втішити мешканців, які невдовзі відпочиватимуть не в сквері, а в ТРЦ...

Не навантажуватиму читачів дослівним викладом цього документа, оскільки він констатує те, про що, власне, повідомляла наша газета: забудовник має дозвіл на «видалення» дерев. Після того, як у квітні 2007 року він був визнаний переможцем конкурсу із залучення інвесторів для будівництва ТРЦ саме на цій ділянці. От тільки в газеті йшлося про інше: як можна одержати дозвіл на те, що робити взагалі було заборонено? Пан Ягодка пояснює цей феномен дуже безпосередньо: «Рішенням Київради від 08.10.09 ...внесено зміни до Генерального плану Києва і земельну ділянку (надану в оренду ТОВ «Комфорт Маркет Люкс». — **Авт.**) за функціональним призначенням віднесено до територій громадських будівель і споруд та виключено з переліку озеленених територій загального користування».

> Як можна одержати дозвіл на те, що робити взагалі заборонено?

А далі так само просто: проти знесення дерев не заперечив ніхто: ані Державне управління охорони навколишнього природного середовища в Києві як територіальний орган Міністерства охорони довкілля, ані «Київзеленбуд», ані Головне управління екології та охорони природних ресурсів! Як сказав колись класик російської красної словесності: «Ай да Пушкин, ай да сукин сын!», а по-нашому — «ай да» манкурти, безрідні сучі діти — київські можновладці та чиновники! У тому числі, екологи, захисники природи та усього іншого довкілля.

Прокурори поки що шукають склад злочину

Редакція одержала також відповідь на критичну кореспонденцію «Владо, та застосуй же нарешті владу!» від заступника прокурора Деснянського району Д. Шестакова, який повідомив, що «у провадженні слідчого відділу прокуратури знаходиться кримінальна справа, порушена за фактом знищення зелених насаджень службовими особами ТОВ «Комфорт Маркет Люкс» у парку ДШК Деснянського району, та проводяться слідчі дії». Можна було б сподіватися на правосуддя, коли б не одне «але». Щось дуже схоже вже було: уважні читачі пам'ятають, що таку само відповідь на матеріал про знищення ділянки лісу поблизу станції метро «Дарниця» давала прокуратура Дніпровського району. А згодом від неї надійшло повідомлення, що кримінальну справу проти «лісорубів» — проектної компанії «Ярус» — закрито, «оскільки ділянка — приватна власність». Прокурори у цих діях не знайшли... складу злочину...

Редакція звертається до народних депутатів з проханням ще раз повернутися до природоохоронного законодавства, яке насправді не захищає довкілля, до Генеральної прокуратури України, прокуратури Києва, київського міського голови, державних, громадських екологічних і природоохоронних організацій стати на захист зеленого Києва. Чекаємо від них конкретних відповідей.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Повалені дерева вже замінили символ Києва — гілку каштана.

ПРОБЛЕМА

Столиця європейських смітників

Напевне з приходом весни міська влада зітхнула з полегшенням. Авжеж, бо пережили таку «несподіванку»: з'ясовується, в попередні чотири місяці буває зима. І навіть падає сніг. До того ж за якимись дурними законами фізики він зухвало займає місце на проїзній частині й на тротуарах, заважає нам ходити і їздити!

Що приводить КМДА в благоговійний трепет, спонукаючи влаштовувати засідання на тему збирання снігу, доводячи цю буденну проблему мало не до форс-мажору. Але невже чиновники, котрі мають не тільки середню, а часом і вищу освіту, не здогадуються, що сніг для зими — явище звичайне? Так, він падає і його треба прибирати. Але роблять це з розкачуванням і далеко не скрізь. А може, тільки до моєї вулиці не доходила черга?

Одного дня, коли проїжджа частина і тротуар перетворилися на місиво із бруду та снігу, зателефонував у прес-службу «Київавтодору», щоб довідатись, як справи в місті? Може, це тільки на моїй вулиці — ні пройти ні проїхати, і снігоприбиральній техніці до нас не пробитися? У прес-службі трубку взяв якийсь Олександр, який підкреслив, що до неї стосунку не має, але порекомендував написати листа, на який потім дадуть відповідь...

Але навіщо мені інформація на завтра про те, що я й так бачив учора!? Мені цікаво, де обіцяні сотні одиниць техніки, що прибирають вулиці. І якщо вони навіть є, чому немає результату? І чому двірники, замість того, щоб чистити тротуари, сидять під ларьками і п'ють каву або горілку? Чому рішення про те, що сніг треба вивозити з міста, а не складати на тротуарах, озвучено тільки наприкінці лютого, коли не за горами весна?

А тепер подивіться на Київ — уважно. Запаскуджене місто, що задихається від пробок, яке потопає в бруді, з розбитими дорогами, вузькими вуличками, варварською системою громадського транспорту. При цьому місцева влада тільки розводить руками: що, мовляв, зробиш? А біля кожної станції метро — базар на землі, де бабусі продають усе: від домашніх курей до трусів і сигарет. А міліціонери, котрі проходять повз порушників, що найчастіше розкладають свій товар біля вивіски: «Несанкціонована торгівля заборонена», ліниво збирають з бабусь по червінцю, щоб «не чіпали». Хіба місцева влада не знає, що з цим «зробити»? Але вони живуть і набивають собі живіт з кишенями за наш рахунок. Тому вони нам винні, а не ми їм.

Київ завжди був вільним містом. А тепер перетворився на позорище. Мало того, що «мер усіх киян» давно став примарним посміховищем, то ще й призначений (не обраний!) розпорядник замість реальної роботи показує киянам гарний звіт про витрачені НАШІ гроші. Щомісяця десь провалюється асфальт, і навіть гинуть люди. А де громадський транспорт, що, як пообіцяла міська влада, ходитиме за розкладом? Де всі станції швидкісного трамваю? Що з новими станціями метро, побудованими при колишній владі, на яких тільки оздоблення зробили, а представили як досягнення нової?

А кияни, як покірні раби, продовжують годинами стояти в пробках, намагаються не турбувати диспетчерів ЖЕКів, коли раптом не стає гарячої води. Бо: «Ну шо ви дзвоните! І так люди працюють!» зайвий раз чути не хочеться. Огидно, прикро й образливо: нас оббирають як липку, тримають за ідіотів, і при цьому намагаються переконати, що ми живемо в європейській столиці. Хоча насправді ми живемо на смітнику окраїни Європи...

Андрій ТОМСЬКИЙ.

ГАЗЕТІ ВІДПОВІДАЮТЬ

Тирсу та стружку відтепер не вимагатимуть

Про це «Голосу України» повідомив генеральний директор Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» Євген Заяць, розглянувши критичну кореспонденцію «Крихкі предмети повинні бути пересипані тирсою чи обкладені стружкою, ватою тощо», або Як зі столиці відправити посилку» (29.12.10). У ній ішлося про те, що правилами упакування поштових відправлень, зокрема рідких речовин у пляшках, передбачено саме такий спосіб, а деякі заповзятливі працівники цих закладів відмовляються приймати їх, оскільки пошта не забезпечена таким пакувальним матеріалом.

Керівник цього підприємства повідомив: «У зв'язку з надходженням Вашого звернення повідомляємо, що наказом УДППЗ «Укрпошта» від 18.02.11 запроваджені зміни у порядок пакування поштових відправлень, а саме: при пересиланні рідких речовин необхідно використовувати закриті ємності, які виключатимуть можливість витікання. Посудини обертатимуться міцним пакувальним матеріалом і запечатуватимуться у поліетиленові пакети. При цьому скасовано використання стружки, тирси, вати. Дякуємо за небайдужість до роботи галузі поштового зв'язку».

«Плавучі ресторани пришвартовані тимчасово...»

Принаймні так стверджує управління контролю за благоустроєм

«Після них — хоч потоп» — назва критичної кореспонденції, надрукованої у «Голосі України» 19 січня. В ній порушувалося питання щодо відбуксирування з набережної Дніпра «плавучих» ресторанів і готелів. Хоч вони й виселені звідти, але значна їх кількість уже знайшла «притулок» біля мальовничих берегів річки, її проток і заток та на Русанівській набережній, не лише витіснивши городян з міських пляжів, а й спотворивши краєвиди, які досі були своєрідною візитною карткою Києва.

Редакція звернулася до відповідних підрозділів КМДА з вимогою вжити заходів, на що одержала відповідь від першого заступника начальника головного управління контролю за благоустроєм С. Роменського. Він, зокрема, повідомив: «За інформацією КП «Плесо», на підставі... (вказується низка рішень і розпоряджень КМДА. — **Авт.**) ним укладено угоди про надання послуг щодо тимчасового швартування плавзасобів на Русанівській набережній та договір на розміщення стоянки плавзасобу «Баккара» ТОВ «Ласвіт» у північно-західній частині острова Передміська Слобідка (початок Венеціанської протоки). Укладання угод не є підставою для організації господарської діяльності, а призначені для тимчасового швартування несамохідних плавзасобів. Також повідомляємо, що їх власники мають договори з ДП «Адміністрація річкових портів», що є балансоутримувачем гідротехнічної споруди «Русанівська набережна».

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Така «прикраса» закрила краєвид на Довбичку — з волі столичних чиновників.

☞ ВІД РЕДАКЦІЇ

Мабуть, чиновники з управління контролю благоустрою КМДА повірили власникам «несамохідних плавзасобів» на слово, бо «тимчасове» швартування має вигляд постійного — з огляду на добротність їхнього окопування на нинішніх стоянках. Приміром, власники п'ятиповерхового одоробала — артготелю «Баккара», який особливо спотворив краєвид на Довбичку, практично закривши собою її чарівні пляжі в зеленій обламівці, уже облаштувалися тут дуже добротно: поглибили дно річки, звели бетонні конструкції причалу — що встигли до зими. А їх менеджер заявила в одному з інтерв'ю, що невдовзі займуться і благоустроєм берега. Що це означає — можна переконатися на прикладі інших схожих закладів: городянам на такий «благоустроєний» берег — зась. Крім того, з набережної готелі і ресторани прибрали ще й тому, що там відсутня каналізація. А на нових, нехай навіть тимчасових, якщо вірити чиновникам КМДА, стоянках вона хіба є?

Тому редакція стежитиме за тим, щоб «тимчасові» стоянки не перетворилися на постійні.

За повідомленнями інформаційних агенцій та кореспондентів «Голосу України».

У джунглях законів

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

На афганській війні рядовий В'ячеслав Мильников проходив службу в батальйоні Головного розвідувального управління Генерального штабу Збройних Сил СРСР. Під Кандагаром батальйон прийняв жорстокий бій, а Мильников одержав контузію.

Поранення отримало мирну назву

Це поранення в мирні дні отримало мирну назву — інвалід другої групи. Учорашній «афганець» одержував пенсію. А через зміни у чинному законодавстві України В'ячеслав Мильников 2005 року звернувся до Суворовського районного суду міста Одеси з адміністративним позовом до Управління пенсійного фонду України (УПФУ) у Суворовському районі про перерахунок пенсії.

Ветеран просив перерахувати йому пенсію з урахуванням підвищення й надбавки на непрацездатного члена родини виходячи з розміру мінімальної пенсії за віком в 332 гривні (ця сума визначалася Законом України «Про затвердження прожиткового мінімуму на 2005 рік»). Пенсіонер просив визнати за ним право на одержання підвищення й надбавки до пенсії виходячи із встановленого розміру мінімальної пенсії за віком і зобов'язати відповідача провести необхідний перерахунок пенсії.

Рішенням Суворовського районного суду адміністративний позов В'ячеслава Мильникова було задоволено частково. Але Управління пенсійного фонду в Суворовському районі з таким судовим рішенням не погодилося й подало апеляційну скаргу.

6 грудня 2006 року Колегія суддів судової палати в цивільних справах апеляційного суду Одеської області винесла постанову про задоволення скарги УПФУ в Суворовському районі. Постанову районного суду від 7 серпня 2006 року було скасовано й винесено нове — «У задоволенні адміністративного позову Мильникова В'ячеслава Леонідовича до Управління пенсійного фонду України в Суворовському районі м. Одеси про визнання права на одержання підвищення й надбавки до пенсії, обов'язок здійснити перерахунок пенсії й надбавки, про виплату різниці в перерахунку, обов'язок здійснити перерахунок виплати компенсації та її виплату — ВІДМОВИТИ».

Управління пенсійного фонду в Суворовському районі з таким судовим рішенням не погодилося.

Не такий страшний суд, як тлумачення його рішень

22 жовтня 2009 року колегія суддів Вищого адміністративного суду України, вивчивши докази, викладені в касаційній скарзі, правильність застосування судами норм матеріального і процесуального права й правової оцінки обставин у справі в межах, передбачених статтею 26 Кодексу адміністративного судочинства, скаргу задовольнила частково. Постанову апеляційного суду Одеської області від 6 грудня 2006 року було скасовано, а постанову Суворовського районного суду від 7 серпня 2006 року залишено в силі, виключивши з її резолютивної частини зазначення конкретних розмірів мінімальної пенсії за віком і доповнивши резолютивну частину постанови словами «у задоволенні інших позовних заяв відмовити».

Що конкретно стосовно пенсіонера В'ячеслава Мильникова, виходячи з рішення Вищого адміністративного суду України, зобов'язано було зробити УПФУ в Суворовському районі міста Одеси? По-перше, здійснити перерахунок пенсії за період з 01.01.2005 з урахуванням підвищення пенсії для інвалідів війни другої групи на 350 відсотків, виходячи з розміру мінімальної пенсії (332 грн.), з наступними її змінами згідно з чинним законодавством. По-друге, здійснити перерахунок призначеної надбавки на утримання одного непрацездатного члена родини за період з 01.01.2005 з урахуванням підвищення пенсії для інвалідів війни другої групи на 100 відсотків, виходячи з розміру мінімальної пенсії за віком. По-третє, здійснити розрахунки виплати компенсації втрати частини пенсії Мильниковим, у зв'язку з порушенням термінів її виплати з 01.01.2005 з виплатою цієї компенсації.

Іноді головою не проб'єш навіть папір

Треба визнати, що УПФУ в Суворовському районі міста Одеси прийняло до виконання постанову Вищого адміністративного суду України й погасило заборгованість перед пенсіонером В'ячеславом Мильниковим за 10 місяців 2005 року. А потім виконання судової постанови припинилося.

В офіційному листі, який одержав В'ячеслав Мильников з Головного управління пенсійного фонду України в Одеській області від 19.07.2010 року, йшлося, що «якщо в резолютивній частині рішення суду не зазначена кінцева дата перерахунку й виплати пенсії, перерахованої за рішенням суду, то пенсія має виплачуватися до зміни законодавчих норм, які регулюють призначення пенсій цього виду або зміни обставин, на які опирався суд при винесенні рішення».

А головною обставиною чиновники вважали той факт, що 01.01.2006 набули чинності зміни, внесені в ст.13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо розмірів підвищення пенсії інвалідам війни. Зокрема, встановлено, що інвалідам війни другої групи пенсії підвищуються на 40 відсотків прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Судові виконавці зажадали продовження виконання постанови Вищого адмінсуду. Чиновники заявляли, що виконали.

Виходом із правового глухого кута могла стати постанова районного суду з роз'ясненнями про методику виконання судової постанови. З такою заявою до районного суду звернувся підрозділ примусового виконання рішень відділу ДВС Головного управління юстиції в Одеській області.

Суворовський районний суд міста Одеси 14 червня 2010 року виніс рішення: «Підстав для винесення рішення про роз'яснення рішення суду немає, тому що рішення є повним, не містить у собі неточностей і не затрудняє його реалізацію».

Я ставив запитання першому заступнику начальника Головного управління пенсійного фонду України в Одеській області Тетяні Яворській та її підлеглому — начальнику УПФУ в Суворовському районі Івану Коломійцю. Відповіді їх були практично однакові — 10 місяців ми виплачували належні за перерахунком суми, а потім після зміни чинного законодавства виплачувати перестали.

А потім виконання судової постанови припинилося.

— У зв'язку з тим, що в судовому рішенні не була зазначена кінцева дата перерахунку й виплати пенсії, перерахована пенсія повинна виплачуватися до зміни законодавчих норм, які регулюють призначення пенсій цього виду або зміни обставин, на які опирався суд під час винесення рішення, — заявила перший заступник начальника Головного управління пенсійного фонду в Одеській області Тетяна Яворська.

У головному управлінні юстиції Одеської області в підрозділі примусового виконання рішень ДВС довелося ситуацію зі «справою Мильникова» взяти на особливий контроль. Вони звернулися до прокуратури Суворовського району із заявою про порушення кримінальної справи відносно посадових осіб УПФУ, які не виконують судове рішення. Старший слідчий районної прокуратури Суворовського району виніс постанову про відмову в порушенні кримінальної справи на підставі п.2. ст.6 КПК України у «зв'язку з відсутністю в діях службових осіб Управління пенсійного фонду України в Суворовському районі міста Одеси складу злочину, передбаченого ст. 382 КК України». А заступник прокурора Суворовського району цю постанову скасував. Прокуратура Одеської області тепер вивчає всі матеріали, пов'язані з невиконанням судового рішення, про яке йдеться.

Сьогодні про «ходіння по пенсійних муках» В'ячеслава Мильникова знають в адміністрації Президента України, Генеральній прокуратурі України, у Міністерстві юстиції, у держкомітеті України у справах ветеранів, в Одеській обласній раді та ще в 12 різних установах і відомствах, куди звертається по допомогу В'ячеслав Мильников. Звернувся він з листом про допомогу й до редакції газети «Голос України».

Можливо, хтось заплутався в джунглях законів?

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Рішення Конституційного Суду від 11.10.2005 № 8-рп/2005 «Правова позиція Конституційного Суду України в питаннях обмеження пільг, компенсацій і гарантій військовослужбовців і працівників правоохоронних органів у позначених рішеннях Конституційного Суду України полягає в тому, що комплекс організаційно-правових і економічних заходів, спрямованих на забезпечення їх соціального захисту та їхніх родин, зумовлений особливістю професійних обов'язків, пов'язаних з ризиком для життя й здоров'я, суворими вимогами до дисципліни, професійної придатності, певним обмеженням конституційних прав і свобод.

Здійснення таких заходів не залежить від розміру доходів цих осіб чи наявності фінансування з бюджету, а має безумовний характер. Ці гарантії не можуть бути скасовані чи знижені без відповідних компенсацій».

Звіряче вбивство в головному управлінні міліції

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Подія сталася в четвер увечері, коли, за даними прокуратури, працівники обласного карного розшуку безпідставно затримали двох чоловіків в одному зі спальних районів Харкова. Через кілька годин після перебування в приміщенні Головного управління МВС у Харківській області, один з них — 32-річний Євген Звенигородський — помер у лікарні через численні травми. На думку слідства, він їх одержав після того, як його затримали працівники міліції, а незабаром і доставили у центральне управління Харківської міліції.

Спочатку в міліції стверджували, що їх співробітники діяли правомірно, оскільки затримані здалися правоохоронцям схожими на підозрюваних в одному зі злочинів. А за даними прокуратури, міліціонери затримали Звенигородського та Адоніна не лише незаконно, а й із застосуванням сили. Прокуратура має інформацію, що Євгена почали бити прямо на місці затримання, і тепер оперативні працівники шукають свідків цієї надзвичайної події. Далі, за офіційними даними, затриманих привезли в обласне управління міліції, де тривалий час утримували, били, вимагали гроші за те, щоб знову опинитися на волі.

ФАКТИ

Євген Звенигородський — уже третя людина в регіоні, яка помирає після спілкування з міліціонерами цього року. У січні з вікон Лозівського райвідділу вистрибнув і на смерть розбився Ласло Каломпаров — його справу прокуратура ще розглядає. Загадковою залишається смерть і Оксани Бондаренко, яка нібито хотіла втекти з райвідділу через вікно багатоповерхівки.

За словами прокурора Харкова Євгена Поповича, на записах відеокамер спостереження, які встановлено і в управлінні, і на вулиці, чітко видно, що один із затриманих під час доправляння його в приміщення обласної міліції не міг уже йти нормально своїми ногами. Зафіксовано й те, хто його потім виносив з будинку МВС і хто супроводжував. Адже міліціонери після допиту із пристрастю самі винесли Звенигородського в сквер, звідки його забрала «швидка». У Євгена були численні розриви внутрішніх органів і травми голови. Товариш загиблого, якого також було побито, нині є головним свідком.

Дивує й те, що декілька співробітників міліції, зокрема, і з офіцерського складу, які постійно чергують на вході в ГУ МВС у Харківській області, не зупинили оперативників, які буквально волокли в приміщення побитих людей, не доповіли за командою про підозрілий випадок, мало того, не повідомили керівництву міліції, коли через деякий час людей викидали в сквер.

Нині у справі лише один підозрюваний — сержант міліції. Але відомо, що від служби відсторонено ще декількох людей і, швидше за все, їх також буде притягнуто до кримінальної відповідальності. Не таємниця, що в цих катуваннях брав участь і офіцер міліції. Усі вони досить молоді люди. За навмисне завдання тілесних ушкоджень, які спричинили смерть, і перевищення службових повноважень, що призвело до тяжких наслідків, закон передбачає до 10 років позбавлення волі.

Як повідомив на час передачі цього матеріалу в редакцію начальник Служби внутрішньої безпеки обласного управління міліції Павло Юришев, обвинувачення висунули вже трьом співробітникам міліції, серед яких є і старший офіцер. Достеменно встановлено, що потерпілому були завдані тілесні ушкодження працівниками карного розшуку. Вони вимагали незаконну винагороду за непритягнення затриманих до кримінальної відповідальності. За відмову платити міліціонерам хабара до затриманих застосовувалося фізичне насильство.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Державний вищий навчальний заклад
«Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»
оголошує конкурс на заміщення вакантних посад
по таких кафедрах:

банківської справи - професор (1 од.); ***економіки підприємств*** - доцент (1 од.); ***політології та соціології*** - доцент (2 од.), ст. викладач (2 од.); ***економіко-математичного моделювання*** - ст. викладач (1 од.); ***статистики*** - ст. викладач (1 од.)

Термін подання документів - 30 днів від дня опублікування оголошення. До заяви на ім'я ректора університету додаються: *особовий листок з обліку кадрів, автобіографія, копії дипломів про освіту, наукові ступені та вчені звання, завірені у встановленому порядку, список наукових та навчально-методичних праць і винаходів.*

Адреса університету: 03680, м. Київ, проспект Перемоги, 54/1.
***Контактні телефони:* 371-61-73, 456-25-82.**

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, б. 157) ухвалою від 14.02.2011 р. порушена справа № 42/11Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю Поліграфічне підприємство « Експрес» (86109 Донецька обл., м. Макіївка, пров. Аральський, б. 27, код ЄДРПОУ 21974396, р/р 2600002223005 в ПАТ «Донгорбанк», м. Донецьк, МФО 334970) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Погребняк Олександр Сергійович (ліцензія АВ № 547777, 83049, м. Донецьк, вул. Є. Жукова, 56).

Претензії кредиторів та заяви інвесторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою № 46/56-б від 18.03.2011 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія «Українські фінанси» (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 52-Б, оф. 414, код 32984360, р/р № 26501300008838 в АКБ «Форум», МФО 322948). Ліквідатор Грицай С. О. (Ліцензія № 397371 від 18.12.08), 01030, м. Київ, а/с 38, т. (050) 385-25-07.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна, 21/Шаумяна, 4) у справі № 23/5009/1160/11 від 28.03.2011 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю Виробничо-комерційна фірма «Трансметал» (м. Запоріжжя, вул. Гоголя, 147, кв. 26, код 35421959, п/р № 2600910259001 у ПАТ «МетаБанк», МФО 313582), ліквідатором призначено Забродіна О. М. (69121, м. Запоріжжя, а/с 6335, ліцензія АВ 307207).

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 21.03.2011 р. по справі № Б13/034-11 Дочірнє сільськогосподарське товариство «Хлібороб» (код 30293291, пров. Шкільний, буд. 5, с. Софіївська Борщагівка, Києво-Святошинський район, Київська обл.) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Публічне акціонерне товариство «Банк Альянс» (04205, м. Київ, пр-т Оболонський, 26, ЄДРПОУ 14360506, Код банку 300119) (далі - Ліквідатор). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця за адресою Ліквідатора.

Повідомляю про втрату та нелегетимність використання наступних полісів «ПрАТ «Страхова компанія «Статус»: ВЕ/2690108-ВЕ/2690110, ВЕ/2690112-ВЕ/2690113, ВЕ/2690116-ВЕ/2690120, ВЕ/2690122-ВЕ/2690123, ВЕ/2690125-ВЕ/2690131, ВЕ/2690134, ВЕ/2690138-ВЕ/2680139, ВЕ/2690142, ВЕ/2690144-ВЕ/2690146, ВЕ/2690162-ВЕ/2690175, ВЕ/2690180, ВЕ/2690182-ВЕ/2690196, ВЕ/2690198-ВЕ/2690250, ВЕ/3953021-ВЕ/3953024, ВЕ/3953027, ВЕ/3953031-ВЕ/3953043, ВЕ/3953045, ВЕ/3953048-ВЕ/3953062, ВЕ/3953070-ВЕ/3953071, ВЕ/3953073-ВЕ/3953076, ВЕ/3953078-ВЕ/3953100, ВЕ/5575531, ВЕ/5575535-ВЕ/5575550, ВЕ/5755651ВЕ/5755670, ВЕ/5755672-ВЕ/5755680.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 25.02.2011 р. порушено провадження у справі № 46/58-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Рівакс» (ідентифікаційний код — 33495552; 02081, м. Київ, вул. Здолбунівська, буд. 7-А; рахунок № 260091932 у ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 300863).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Андрієвського Сергія Олександровича (ліцензія серія АВ № 498983, видана 20.11.2009 р. Державним департаментом з питань банкрутства; 33001, Рівненська обл., м. Здолбунів, вул. Шкільна, буд. 2-А).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 21.03.2011р. порушено справу № 5/57б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "БРФ" (83108, м. Донецьк, пр. Партизанський, б 1 А п/р 26005020094002 в ПАТ КБ "Південкомбанк" м. Донецька МФО 335946, Код ЄДРПОУ 36981447) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Родікова Едуарда Юрійовича (ліцензія серії АВ №470497), адреса:83017, м. Донецьк, бульвар Шевченко, буд 69, кв. 85). Заяви кредиторів та санаторів надсилаються на адресу суду, боржника та розпорядника майна протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 21.03.2011р. порушено справу № 5/56б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "ЕРІМУСС" (83014, м. Донецьк, пр. Павших комунарів, б 61 п/р 26003019570001 в ВАТ КБ "Південкомбанк" м. Донецька МФО 335946, Код ЄДРПОУ 36694670) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Родікова Едуарда Юрійовича (ліцензія серії АВ №470497), адреса:83017, м. Донецьк, бульвар Шевченко, буд 69, кв. 85). Заяви кредиторів та санаторів надсилаються на адресу суду, боржника та розпорядника майна протягом тридцяти днів з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 17.03.2011 р. у справі № 5005/1776/2011 визнано банкрутом фізичну особу — підприємця Бурлакова Олега Олександровича (49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, 90/63, ІПН 2539800652), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Венську Оксану Олександрівну, (49101, м. Дніпропетровськ, а/с 5414, тел. факс: (056) 7946245). Строк прийняття претензій 2 місяці.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, вул. Шаумяна, 4, м. Запоріжжя) від 24.03.2011 р. у справі № 29/5009/1179/11 визнано банкрутом фізичну особу — підприємця Храпача Олександра Миколайовича (69000, м. Запоріжжя, вул. Олімпійська, 4, ІПН 2738617479), відкрита ліквідаційна процедура і ліквідатором призначено Чабана Ярослава Ігоровича (49006, м. Дніпропетровськ, вул. Свердлова, 68/21, тел. факс: (056) 7946245). Строк прийняття претензій 1 місяць.

Постановою Господарського суду м. Севастополь від 21.03.2011 по справі № 5020-5/217-4/099-6/031-4/126-281/2011 Приватне підприємство «Сільськогосподарське науково-виробниче підприємство ФУТУРУМ» (99713, м. Севастополь, с. Тернівка, бульвар Леніна, 3, ідентифікаційний номер 13793798) — визнано банкрутом та відкрита його ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Дрогайцев Атік Олегович, 99059, м. Севастополь, вул. П. Корчагіна, 34, кв. 22. Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Шевченківський районний суд м. Львова викликає ТзОВ «Облнафтобуд Альянс»(останнє відоме місце реєстрації: Київська обл., Святошинський р-н, с. Тарасівка, вул. Шевченка, 67), який є відповідачем у справі за позовом Прокурора Шевченківського района м. Львова в інтересах Вищого професійного училища № 29 до ТзОВ «Облнафтобуд Альянс» Макошиби Л. Й. про визнання права власності на майновий комплекс та витребування майна від добросовісного набувача.

Судове засідання відбудеться 11 квітня 2011 року о 15:00 год. в приміщенні суду за адресою: м. Львів, вул. Січових Стрільців, 12 (4 поверх, 22 кабінет).

З опублікуванням даного оголошення відповідач вважається належним чином повідомлений про час та місце розгляду справи. У разі неявки в судове засідання на вказану дату справа буде розглянута на підставі наявних в ній матеріалів у відсутності відповідача.

Суддя Шевченківського районного суду м. Львова В. В. Свірідова.

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) від 17 березня 2011 р. по справі № 9/40/б СВК «Рингач» (юр. адреса; 60330, с. Рингач, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл., код ЄДРПОУ 04328698) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Комерзана Зіновія Дмитровича (ліцензія серія АВ № 307262 від 01.03.2007 р., адреса: 58000, м. Чернівці, вул. Лермонтова, 3/2, тел./факс: (0372) 52-72-94), (050) 665-20-72).

Ухвалою Господарського Закарпатської області (88000, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Коцюбинського, 2-а) по справі № 5008/223/2011 від 09.03.2011 року порушено провадження у справі про банкрутство щодо наступного підприємства:

Відкритого акціонерного товариства "Хутро" (90630, Закарпатська область, Рахівський район, смт. Ясіня, вул. Визволення, 123, код ЄДРПОУ 00310663, п/р 2600301266091 в Філії "Відділення ПІБ", м. Рахів, МФО 312204, п/р № 26004303211793, № 26005302211793, № 26006301211793 в Філії "Відділення ПАТ "Промінвестбанку в м. Ужгород" ТВБВ м. Рахів, МФО 312163).

Розпорядник майна: арбітражний керуючий Ракущинець Андрій Андрашович (88009, Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Богомольця, 12, кв. 59, ліцензія АВ № 158243 від 19.09.2006 року).

Заяви кредиторів та заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування даного оголошення.

Нове оголошення надруковане в газеті «ГУ» № 58 (5058) від 31.03.2011 р. про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Інжинірінг Груп» (справа № Б 34/315-10), код ЄДРПОУ 34514240, доповнити наступним абзацом:

Оголошення про порушення провадження у справі № Б 34/315-10 в газеті «Голос України» № 244 від 24.12.2010 р. на підставі ухвали від 07.12.2010 р. вважати недійсним.

Господарський суд Львівської області (79014, вул. Личаківська, 128, м. Львів) ухвалою від 03.12.2010 порушив провадження по справі № 31/205-2010 про банкрутство ПП «Фенікс — Вікторія», юридична (поштова) адреса: м. Львів, вул. Дорошенка, 19/14, р/р 26001000002769 у ПАТ «Фольксбанк», МФО 325213.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шимчишина Ігоря Степановича, ліцензія № 499025 серії АВ від 25.11.09, який проживає за адресою: м. Львів, вул. Т. Шевченка, буд. 400, кв. 8.

Претензії кредиторів та заяви осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі № 5/133/10 від 22.03.2011 року сільськогосподарське закрите товариство «Мар'ївське» (55000, Миколаївська область, м. Южноукраїнськ, бул. Курчатова, 3, кв. 4, код ЄДРПОУ 30845181) визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пейчева Віталія Семеновича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства АВ № 470393 від 26.04.2010 року (54046, м. Миколаїв, вул. Архітектора Старова, буд. 6, кв. 55).

Втрачене посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 р. (Категорія 2) Серія А № 160416, видане 16 грудня 1992 року Держадміністрацією м. Києва на ім'я Анатолія Григоровича Лебедюка вважати недійсним.

01.04.2011 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 44/204-б товариство з обмеженою відповідальністю «МЕГАБУД-ХОЛДИНГ» (01015, м. Київ, вул. Цитадельна, буд. 6/8, код ЄДРПОУ 36256905, р/р 26007001060301, АКБ «Східно-Європейський банк», МФО 339555) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П. (ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р.,02183, м Київ, вул. Кибальчича, 5А, кв. 40). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

Господарський суд Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ-32, 01032), Постановою від 29.11.2010 року по справі № Б8/165-10 визнано банкрутом Приватне підприємство «РОСЬ АГРО ПРОМ», код ЄДРПОУ 34326645, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Дорошенко Ярослава Валерійовича (а/с 113, м. Київ-33, 01033).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Одеської області порушена справа № 1/17-515-2011 від 09.03.2011 р. відносно ПП «Екватор» (зареєстровано: м. Білгород-Дністровський, вул. Паркова, 8/7, код ЄДРПОУ 32806631) про банкрутство. Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення. Розпорядник майна - арбітражний керуючий Онофрійчук С. О. (ліцензії серії АВ № 548009 від 28.01.2011 р.), адреса: м. Одеса, вул. Олександра Невського, буд. 35, кв. 57). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця Господарським судом Одеської області за адресою: 65119, м. Одеса, пр-т Шевченка, 29, судді Найфлеш В. Д.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 16 березня 2011 р. в провадженні справ:

1. № 5016/493/2011(5/16) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «НЕРТ» (код 30826719, м. Миколаїв, вул. Спаська, 56, кв. 20);

2. № 5016/498/2011(5/17) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ВАТИКАН-АГРО» (код 35673780, м. Миколаїв, вул. Крилова, 50, кв. 16)

та від 22 березня 2011 р. в провадженні справ:

3. № 5016/629/2011(5/24) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ФАБРИКА ОКОН» (код 34318587, м. Миколаїв, вул. Гмирьова, 8);

4. № 5016/633/2011(5/25) про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «ДОМІОР» (код 36536596, м. Миколаїв, пр. Леніна, 107/1)

визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор Безабчук Алла Володимирівна (Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ-32, 01032), ухвалою від 26.11.2010 року по справі № Б8/178-10 порушив провадження у справі про банкрутство — Приватного підприємства «Укрресурси», код ЄДРПОУ 32177322, 08500, м. Фастів, вул. Л. Толстого, буд. 5, кв. 5; р/р 26002385939991 в Білоцерківській філії Укрсоцбанку. Введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено Дорошенко Ярослава Валерійовича (ліцензія: АВ № 307403, адреса: а/с 113, м. Київ-33, 01033). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Офісні сервісні системи», 43010, Волинська обл., м. Луцьк, майдан Київський, 11, п/р 26000300000225, МФО 303644, у Луцькій філії ПАТ «Банк Форум».

Господарський суд Волинської області, пр. Волі, 54а, м. Луцьк, 43010, справа № 5004/333/11, постанова про визнання банкрутом від 22.03.2011 р. Ліквідатор Герилів Василь Федорович, 2220404357.

Постановою Господарського суду Донецької області від 17.03.2011 р. по справі № 27/4Б Фізичну особу-підприємця Ковальову Ірину Іванівну (84393, Донецька обл., смт. Шабельківка, м. Краматорськ, вул. Франка, б. 18, ідентифікаційний номер 2937700141) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кінішенко М. В. (84301, Донецька обл., м. Краматорськ, вул. Двірцева, 38/426, ліцензія АВ № 470493).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Чернівецької області (58010, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушено справу № 12/5027/182-б/2011 про банкрутство ПП «Хорсес» (58000, м. Чернівці, пл. Театральна, 6/23, код ЄДРПОУ 33395236).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Поповича Дмитра Миколайовича (ліцензія АА № 779274 від 27.04.2004 р., м. Чернівці-10, а/с 608).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 29 березня 2011 р. по справі № 5016/621/2011(5/21) про визнання банкрутом, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Саяна Люкс» (код 36622983, м. Миколаїв, пр. Миру, 34) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено — арбітражного керуючого Капінус Андрія Анатолійовича (ліцензія серія АВ № 470376 від 19.04.2010 р. Адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 55, e-mail: office@arbitrag. mk. ua). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПОСИДЕНЬКИ

№ 62 (5062) СЕРЕДА, 6 КВІТНЯ 2011

Сьогодні погоду України визначатиме відносно тепла й переважно суха повітряна маса. Лише в східній частині та в районі Карпат малоактивні атмосферні фронти зумовлять невеликі дощі. Вітер переважно північно–західний, 7—12 м/с. Температура вночі +1—6°, удень +9—14°; у Карпатах уночі від +2° до –3°, удень 0—5° тепла. У Києві — без опадів. Температура вночі +3—5°, удень +11—14°.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 КВІТНЯ

1199. У Франції від випадкової стріли загинув англійський король Річард Левове Серце. **1814.** Наполеон відрікся від престолу і був засуджений до заслання. **1836.** Народився Микола Скліфосовський, російський хірург, який впровадив у Росії принципи септики й антисептики. **1874.** Народився Гаррі Гудіні, американський фокусник, основоположник сучасного ілюзіонізму. **1896.** В Афінах почалися перші сучасні Олімпійські ігри. **1917.** Після семи років у в'язниці до Гуляйполя повернувся Нестор Махно.

КОНКУРС: РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Московський гість

Усякого Василь набачився за 15 років заробітчанства в Росії, та завжди залишався людиною. Одного разу, повертаючись додому, він привіз із собою неабиякий гостинець — кота.

Працювали заробітчани на дачах. Сезон відпочинку закінчився, всі виїхали, подекуди лишилися тільки будівельники. Одного дня до них прибився

кіт. Пожаліли його, прийняли до компанії. Цей породистий красень і розумник дуже прив'язався до чоловіків, які тепер ділили з ним український кусень сала. Був Мурчик ще й вельми чемним: ніколи не траплялося такого, щоб заліз на стіл та стягнув харчі. Завжди чекав, доки пригостять. Та ось всі роботи закінчено. Розрахунок у руках. Хлопці взяли квитки додому, спакували рюкзаки. Що з котом робити? Розмовляють про дорогу, а кіт усе розуміє, лащиться, треться об ноги, наче просить: не кидайте мене. Один і каже: «Я його додому візьму». Тож рушили з котом на вокзал.

— Спочатку мій напарник тримав його на колінах, — згадує Василь. — Але раптом на вокзалі кіт десь подівся. Уже й поїзд подали. Ну, думаємо, все, пропав. Коли дивимось: чимчикує! Тільки товариш так розсердився, що передумав брати його. Що робити? Не покидати ж тваринку напризволяще. Поставили до відома провідницю: так і так, мовляв, з нами в купе їхатиме кіт. «Хлопці, робіть, як знаєте. Але на кордоні у вас будуть проблеми».

Ось і кордон. «Мерщій, котику, ховайся під подушку! І щоб нічичирк! Бо висадять у чистому полі, не бачити тобі України й нашого сала, загинеш сам», — дав я команду Мурчикові. Прикрив ще й ковдрою. Думаю, як нявкне, то ще й мене висадять з котом разом. А кіт і справді сидів, наче його там немає. Життя — дорожче. Ух, пронесло! Доїхали ми в моє рідне село і став «московський гість» жити в Україні. Тільки котячий вік короткий... Щоправда, може, він пожив би й довше, бо його нові господарі дуже полюбили, але місцеві коти-ревнивці покалічили зайду нанівець. За те, що наважився муркотіти не по-нашому з їхніми кицями.

Віра ШПИЛЬОВА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Посиденьки провела Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Біль розведе руками

ДАРИ ВОЛХВІВ

У Михайла Юрика — чи то спадок від предків, чи «таким удався» — рідкісний дар: рухами рук повертає здоров'я тим, кому дошкуляють болячки. Найперше стає у пригоді, коли людина страждає на захворювання хребта, при радикулітах і ревматизмах.

Уміння допомагати Михайло запримітив лише п'ять років тому, коли занедужав. Не міг і півсотні метрів пройти: м'язи не працювали. Вирішив сам зарадити своїй біді — почав читати про нетрадиційні методи лікування, щоденно молився, став ходити до церкви. Повільно дух віри в життя почав воскресати. Одужанню без лікарів сприяли й походи в гори. Недарма кажуть, що рух — це здоров'я.

У шкільні роки Михайло Юрик активно займався спортом — був членом збірної області з легкої атлетики і лижних перегонів. У Тернопільському педінституті здобув фах учителя фізкультури. Тепер успішно допомагає спортсменам, які зазнають травм.

— У мене був перебитий стегновий м'яз, всі роки нестерпно боліло, незважаючи на регулярні уколи медиків, — каже 34-річний міжгірець Володимир Пуга, в минулому провідний гравець місцевого футбольного клубу «Верховина», — повірте, досить було кількох хвилин обстеження у Юрика (за його дій руками наче струмом пробило в нозі!) — і я забув про хворобу. Одного разу допоміг травмованим легкоатлетам із Варшави, які проводили тренувальний збір в Ужгороді. Також Юрик розробив спеціальну систему для реабілітації спортсменів, які часто страждають і через психологічно-емоційні перевантаження.

Михайло вважає, що кожна людина, коли захворіє, не повинна одразу бігти до аптек, а спробувати пролікуватися травами. Тим паче, що верховинська земля — справжня фітотерапевтична скарбниця. А ще важливо вірити у Всевишнього, бо молитви — це шлях до зцілення душі і тіла...

Василь НИТКА,

Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ.

смт Міжгір'я Закарпатської області.

Фото з сімейного архіву.

Михайло Юрик замолоду також був спортсменом.

НЕ ГАЙ ЧАСУ!

Картина «з'їдає» п'ять голок

Черкаська вишивальниця Світлана Устименко використовує у своїх роботах понад 7 тисяч відтінків ниток!

Її дивовижні картини, унікальна графіка, «мальовані» з допомогою голки, муліне та шовку, — справжні шедеври, від яких неможливо відвести очі. Її техніка — дуже тонка, ювелірна. Стібки, виконані настільки мініатюрною гладдю, що навіть при найуважнішому розгляданні помітити їх важко. До речі, при вишиванні великої, складної роботи у руках Світлани Іванівни «стирається» 5—7 голок!

— З дитинства я надзвичайно любила малювати, — ділиться Світлана Іванівна. — Однак, уже в юності з'ясувалося, що у мене сильна алергія на олійні фарби. Дуже переживала. Поки не з'явилася в руках голка, яка згодом і стала моїм улюбленим «пензлем». Я збагнула, що з допомогою голки мені вдасться створювати такі мистецькі речі, подібних яким не буде ні в кого.

Допомагає їй у щоденній напруженій творчості чоловік, Олександр Михайлович. Він також навчився вишивати.

Роботи мисткині зберігаються у приватних колекціях Франції, США, Голландії, Швеції, Монако. Світлана Іванівна — член міжнародної Федерації художників, член Національної спілки художників України.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

Далекоглядні укази божевільного імператора

РЕАЛЬНІСТЬ ВІРТУАЛЬНОГО

Раніш Джошуа Нортон був тверезомислячим комерсантом, але, збанкрутувавши через спробу монополізувати рисовий ринок Сан–Франціско, втратив розум. А 17 вересня 1859 року оголосив себе імператором Сполучених Штатів Америки. Врочисте сходження на трон відбулося в присутності двох «придворних» — собак Лазаруса й Бруммера.

Котрась із газет як жарт надрукувала указ божевільного, після чого весь тираж було розкуплено. 12 жовтня того року Нортон I оголосив про розпуск американського конгресу, що громадськість зустріла із захватом. Надто вже злободенним було обґрунтування: «До нас дійшла звістка про те, що загальне виборче право нехтується, що обман і корупція стоять на перешкоді справедливого й законного волевиявлення народу...». Конгрес, звичайно, продовжував працювати, відтак Їхня Милість прийняли рішення розпустити обидві партії — демократичну та республіканську.

У супроводі своєї чотирилапої свити Нортон I обходив Сан-Франціско: перевіряв стан громадських місць, вислуховував скарги підданих, часом виступав з палкими промовами. Якось поява його самотньої постаті в засмальцьованому армійському мундирі навіть спинила громил, які йшли в китайський квартал бити емігрантів. Коли «імператор», не маючи можливості оплатити бодай скромний обід доларами, випустив власну «валюту», чимало ресторанів виставили оголошення: «На службі Його Імператорської Величності Нортона I», й це пішло їм на користь. Політейський Арман Барб'є спробував людину з такими претензіями заприторити куди належить. Що тоді в місті зчинилося! Наслідком волевиявлення народу стало не тільки вибачення перед Їхньою Милістю, а й запроваджений серед поліцейських обов'язок вітати Нортона I **(на знімку)**, виструнчившись «смирно». «Імператору» і його собакам були надані найпочесніші ложі в театрах. Це колоритне тріо брало участь і в академічних заходах.

Коли 8 січня 1880 Джошуа Нортон помер просто на вулиці, йому було влаштовано справді королівські похорони, й понад десять тисяч чоловік проводжали його в останню путь. По Величності залишилися... 10 доларів, колекція прогулянкових тростин і листи до королеви Вікторії з пропозицією руки й серця.

У чому ж причина такої популярності психічно хворої людини упродовж двох десятиліть? А в тому, що він і справді був носієм високогуманних ідей, що люди розуміли і підтримували. Окрім того, далеко не всі його укази були безглуздими, навпаки! У деяких він випередив свій час, «заснувавши» щось на кшталт Організації Об'єднаних Націй для вирішення міжнародних проблем та засуджуючи релігійну ворожнечу. А ідея будівництва моста, який з'єднав би Окленд і Сан-Франціско, висловлена людиною, котра проголосила себе імператором Сполучених Штатів Америки, була втілена в життя 1933 року.

Можна тільки побажати, щоб по кожному з політиків лишилися такий спадок і така добра пам'ять.

Наталя ДАНИЛІВ.

На знімку: підвісний міст між островом Йерба-Буена і Сан-Франціско. Саме його «наказав» побудувати Нортон.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Олександр СУСЛЕНКО, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2011 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 19722

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

